

۵۲۲-۱

سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

کتاب مستطاب فرہنگ
 الملوک و امراء العجم المومنین
 بحاماسب نامہ من استخراجات
 الحکیم الخیر حاماسب بن لہر
 برادر کشتیاسب من ملوک
 العجم حسب الفرمایش جناب
 ملک الکتاب و معموره
 مکتبی بزور طبع و
 ۱۳۱۲

کتابخانه ملی

بسم الله الرحمن الرحيم

در باب آنچه کتاب بعون الملک الوهاب

سپاس بقیاس و احدی که می پیمانی را نه است که قدرت و توانایی هرگاه آسمان را بدون جنب
و عمود بر افراشت و انجم ثوابت و بسیار را بحکمت بالغه خویش چنانکه باید هر یک را
بجای خود انبایسته و نگاه داشت و در رفتار و سیر آنها جداگانه اثر و خاصیتی گذراشت اشکال
و هیات آنها را بسبب کلی مخصوص ایجاد فرموده که هر یک دلیل روشن بر وحدانیت ذات پاکش باشد
نظرات و حرکات هر یک را باختلاف قرار داده که بر وزانها ضعیف ظاهر گردد و تسبیح و خائیه
لا تعد و لا تحصى هر یک را عطا فرموده که اعظم اتی قدرت و عظمتش شایسته بسیار و در تحت بروج
دوازده گانه در آورده که هر سیاری که بتأبیتی گذرد و کسیتی تازه و خاصیتی بی اندازه و احداث
نماید تا قدم ذایش را بجای باهر باشد هر جانشان را که نیز اعظمش اند صمت مترو برتری بخشود
و مراورای پسته امر با تشار ضوء و نور فرموده که مشالیه ام تجلیات انوار از لیه اش اماه فلک خرا
را بحسب ضوئ و استناره از شمس منصوب قرار نموده تا کوایی شود ظهور جلوات مکنونه سر بر آید
سر بر آید اش را تعالی شانه عما یقولون طنوی ای برون از فهم و قال و قیل من حاکم بر فرق
من و قیل من تو برون از فهم و ادراک و قیاس ز آن قاده کل همه در التباس

عقل کل ز ادراک ذات باز ماند با هر آن عجز و خورش راند حق عوفان تو را شتم
 زان کمیت عجز نیست تا ختم چون ظاهر چشیم عجز از بی نیست ما را حد و صفش از بی
 لب فرو بند و بگوغت رسول کز چه عجز از وای و الفصول صلوات و تحیات بسیار بر سر
 سلسله موجودات و خواجگانیات علت غائی آنرا نشتر و سر حلقه اهل دانش و پیشش به کل التوحید
 معدن التجرد و خلاصه التفرد بحسب النور محلی الطهور محلی طاب قام عبد الله صدر نشین ایران
 علی مع الله که باز عرصه یافت سیر او ادنی فرزند و لوای ثم دنی فتملی خاتم الانبیاء سید الاولیا
 و سید الاقیاء و خاتم الصغراء الذی هو طایوس الابرار حضرت محمد مصطفی صلوات الله و سلامه
 الی یوم لقاء الله سیما بن عمر و وصیه و وزیر و خلیفه و صهره اسد الله الغالب و منظر العرائب و
 منظر العجائب سید الاولیاء و سالار الاصفیاء المتوج تباج بل اتی الذی هو فی شانہ انما و لیکم الله
 منقر الابرار و قاتل الفجار و الکهار قاسم نجته و النار المعلم بحیر ایل و الوالی الرب الخلیل الذی هو من
 شیعه ابراهیم الخلیل مولانا و سیدنا و امامنا و هادینا و شفیع نو بیا و کاشف کرب و بنا و طیب نفسنا
 و حبیب قلوبنا امیر المؤمنین علی بن ابی طالب علیه السلام الله الملك الوهاب و علی و لاد و الامجاد صلوات
 الله علیهم اجمعین الی یوم المعاد اما بعد **بسم الله الرحمن الرحیم** خیرین می بخار و بنده کم نام بی سر انجام از جبهه کتابی
 اجاب طالبین این کتاب استطاب میرزا محمد ملک الکتاب که آنچه صاحبان سیر و تواریخ می
 نویسند در شرح حوالات جاماسب حکیم بن است که ظهور آن حکیم فی نظیر در ۹۹۹ سال بعد از نبوت
 حضرت آدم ابو البشر علیه السلام بوده جاماسب در کشتن سب بن لهراسب است و از جمله حکما
 عجم است حکیمی بی مدخل و دانشوری بی مثل و عدیل بوده خاصه در فن نجوم و خیال و استخراج
 او در این کتاب معلوم می شود که سب متعارف در خدمت زردشت نمود و روزگاری شاکر وی
 چنانکه مهاجرتی کرده تا در فنون حکمت مقرون بدانش و پیش آمده و این کتاب موسوم به
 ملوک و اسرار عجم است جاماسب نامه معروف کشته ز او است که بنام کشتن سب بن لهراسب
 کو اکب بر فریبان نموده و مقارنات اختران باطلع وقت نهاده و بر آن ایجاب کرده حکم رانده
 و مدت پنجاه سال از روزگار آینه را بدین گونه باز نموده و معظم امور را ظاهر ساخته
 و از انبیا و سلاطین هر عصر خبر داده بدان که چون زمان ایشان در رسیده معلوم کردید که با

نسخه با سبب مطابق با واقع بوده و از ظهور نبوت حضرت محمد بن عبد الله صلی الله علیه و آله و
 اوصیاء آنحضرت و از کیفیت شهادت حضرت سید الشهدا علیه السلام در این کتاب شریف
 چنین مستور است و جای سبب روزگار و پیش و زارت گشت است داشت و پادشاه
 فیصل امور مملکت را برای رؤیت او میکند داشت بدین و در فکر فارس
 است و اسلام خیر حاتم

کتاب مستطاب فرهنک الملوك و اسرار العجم المومنین بجای سبب نامه

بسم الله الرحمن الرحيم

پس این در آنکه ما را آفرید چنانکه خواست بداد و چنانکه خواهد اما بعد چنین گوید جای سبب
 بنده شاه جهان دار کی بزرگ گشت سبب پسر لیر اسب که جاودان و زنده باد نام وی
 بر بزرگی و بفرمودن نگاه کرد و بجال اختران که اندر آسمان می روند و بجای آوردن آنچه از ایشان
 می پدید آید از قوت و کردار ایشان و نکستی احوال دولت که اندر خانگاه ایشان
 چند ماند و چند روز کار برداشت کند و کی برود و چون باز آید چه سبب باز آید و دین ملی
 ضعیف شود و چند ماند و از پس آن چگونه مردمانی باشد که دین مانا خیر کنند و پیش
 چگونه کنند بروی زمین ایران شهر اندر پادشاهی شاه جهان دار گشت سبب است
 من بنده آنچه طاقت من بود بجای آوردم و یاد کردیم از روزگار زردشت که پنجم است
 تا الوقت که طوفان بهمان مثلث شد و جهان آب گیرد چنانکه باول بود و در تاج
 طوفان که بگاه افریدون بود یعنی پنجه ارو پانصد و چهل و پنج سال نهادم طالع زرد
 و طالع آن قران که واجب کرد که زردشت بدو اندر پدید آید که پنجم است و آنچه از پس
 یکدیگر باید از پادشاهان و پنجم بر آن و در از نکردم که هر آینه را یاد کردی سخن در از
 گشتی دشوار بودی نگاه داشتی جلوه زمین پدید نکردم چه خاصه کردم زمین ایران و بهری

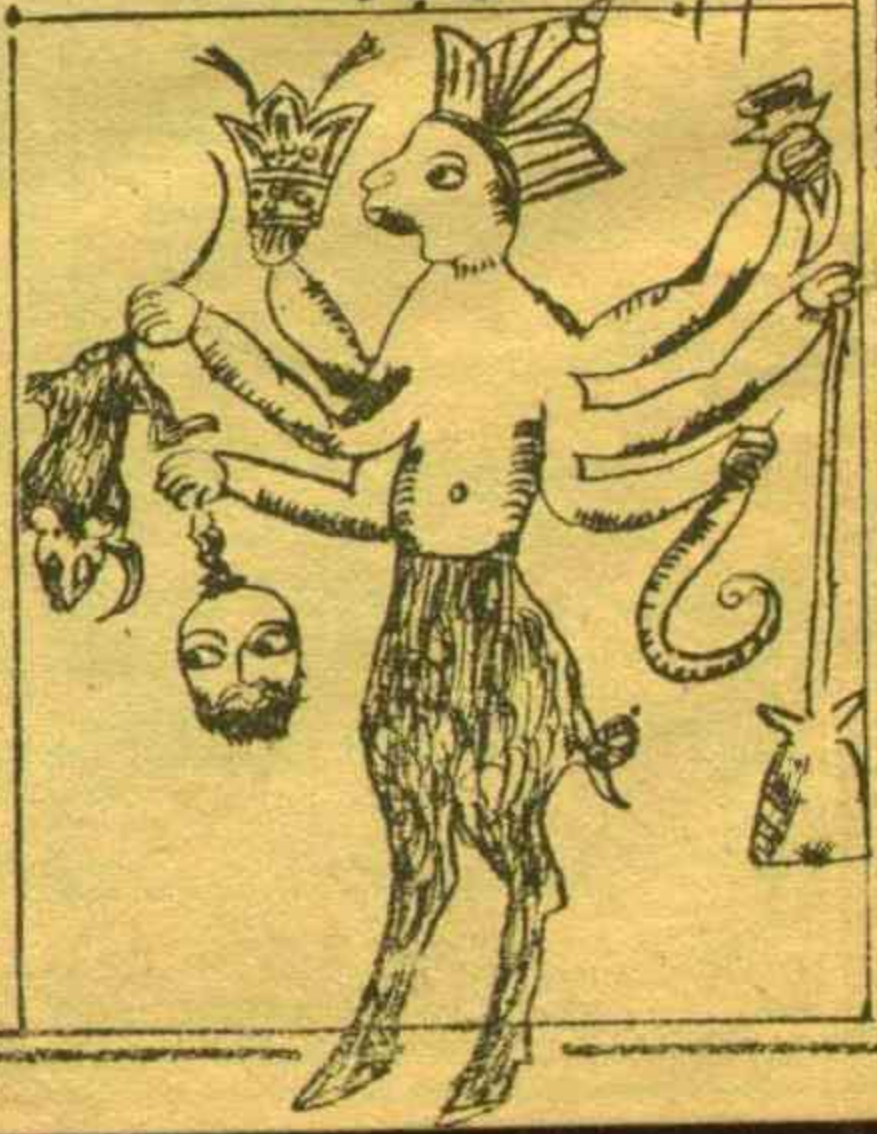
از زمین توران و بهری از زمین هندوستان بهری از زمین روم و بهری از زمین چین
انقدر که پادشاهی گشتاسب است که خدایگان بزرگست نیز هر مردی را و هر دوشی
جدایند انکتهم چه بس فایده ندیدم اندر گفتار بسیار و یاد کردم پادشاهان را که انزل
ملک نباشند و ملک بزرگترند با بنمیران که حالت ایشان چون بطالع انوقت
بنگردد و بداند پوشیده یاد کردم تا هر کسی که ناسزا باشد در نیاید و کفار را برابر
نرسد و مرتبه انانته شود و چون انابو و بخشش بدو رسد باب خدای عز و جل آسمانها پیکار
وزیرها را در میان او بداشت و آسمانها را بگرداو در گردان کرد و پیافریده هفت ستاره و
دوازده ایشان ملک یکی اقباب و یک ماه و پنج دیگر متحیره و پیاره و آسمانها بدوازده هر کرد
و این هفت ستاره روند و گرد چنانکه خواست و ایشان را گرد آمدن و پیر شدن
تقدیر کرد و پیر گرد آمدن فی چیزی نوید آید چنانکه خواست وی بود و تقدیر کرد و بود
باب بزرگ و حکما و قادر و پاکان همه ناشایستی و بی نیازی از همه چیزی و ستارگان
بر متحیره هر یکی را دو خانه بود تا ایشان بختها می خویش آید چیزی نوید آوردند و
کاری نوید کنند بقدرت خداوند عز و جل و اقباب و ما هر یکی را یکخانه دادند
بگویم این هفت ستاره هر یکی و هر علتی سخن در از شود پس آنچه واجب است بگویم
و حکم کنم بر آن مثال که پیشینگان گفته اند باب ریش چنین یاد که هفت اختر است

باب

باب

باب

باب کیوان

این چنین کیوان است که او را
زحل خوانند بنقش آسمان است و بهر سیال
همه آسمان بگرد و و کس در خشک و تر
تراست وی را شش دست است در
نیمه دوازده دست دارد اما بدان شش
دست کار کند پیک دست پس که آن دارد
دست خرطوم پس دارد و پیک دست
موش و پیک دست تاج دارد و پیک دست

تصویر مریخ

تصویر الشمس

الشمس

الشمس و دیگر اختر همه است و بر ستاره کل
شاه است ملک است تمام کار است و تمام کننده است و بخش است با سعد و سعد است
با خمس و قوت تمامی او را است و هر اختر سری که بر روی او است نور از او گیرد و هر چه بر او است
از وی قوت بدو تواند گرفت و فعل کردن با مرجم او را شش است است یک دست است
دارد و یک دست کو هر دارد و یک دست تاج دارد و یک دست کتاب دارد و یک دست
دوات و قلم دارد و یک دست رویش دارد و بهر دستی دو خانه را گرفته و هر گونه که رود

الزهره

دست و پای خود با خود ببرد چون با کیوان کرد
ای کیوان را بسوزد بسیار عیب پیداورد
الزهره ناهید او را گویند بتاری
زهره خوانند و وی سرد و تر است سعد
است تمام تر سعدی ولیکن بنده آفتاب است
و قوت از وی پذیرد و لیسو و شادی و طرب
از قوت آفتاب است هم از قوت عطارد گرفته است

العطارد

چهره تنی خوش و از می و آراستن خرم بازوی گرفته است و بر چهار دست است یک دست کوهر دارد و یک دست
 نایج دارد و یک دست جامه و پیرایه نان دارد و ساخته دارد و یک دست شیره دارد و کویند که یک دست و دست
 خون لود است بر مثال دنیا که دنیا دو دست دارد یکی دست رنگین و یکی دست جو
 و عاقل را این قدر کفایت است و بهر دستی که از جای برارد چیزی نوید آید و لیکن
 یاد نکردم این معنی را بهر درازی

العطارد و دیگر اختر عطارد است
 و او سرد و خشک است و نحس است و ضعیف
 و ازین اقباب و رتر تواند شدن و او سه
 دارد یک دست و او سه دارد و یک دست قلم دارد
 و یک دست کاغذ و نحوست و میسای است و
 سعادت و قلم و کاغذ و اقباب برای می ریر است
 او از جای دیگر است و لیکن با نحس است با
 سعد است تا بکدام خانه بود و بکند و چون بکند

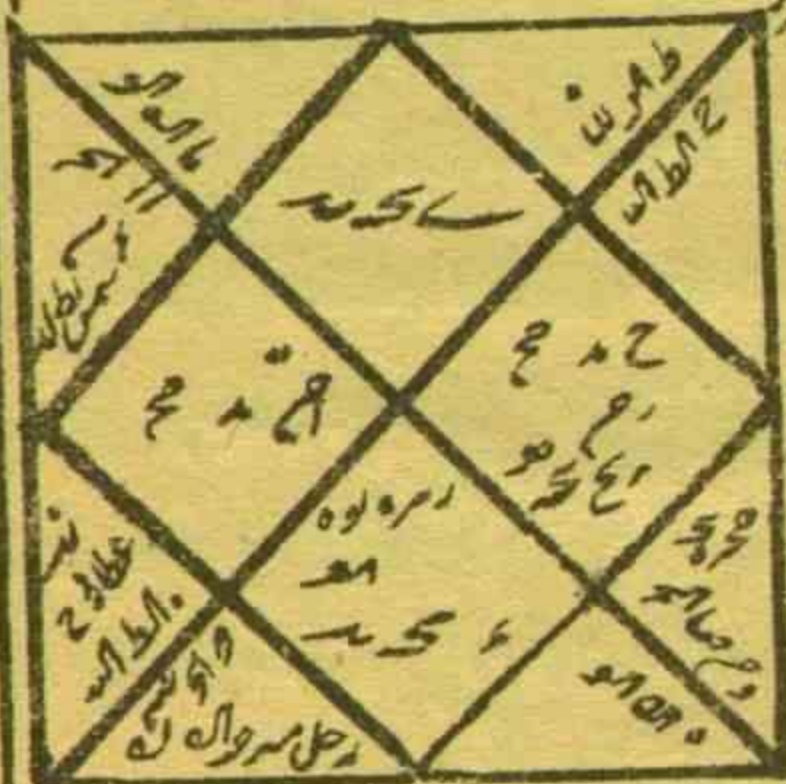
القمر

القمر و دیگر اختر ماه است و او سرد و
 تر است و قوت پذیر است از اقباب
 بفعل پیرون رونده است و زود رونده
 است و بجای یک و رسول است و
 تدبیر کننده و خبر آورنده و برنده است
 و با اقباب و تا یکبار کیوان کرد و آسمان بچد و
 وی سیصد و شصت بار باز گردیده بود
 و هر جانی تدبیر کرده و خبر برده و آورنده بود
 و پشتر سخن بوی اندر است و او چهار دست
 دارد و شش ر و بی بی اختر می دیدار کند

و لیکن نامهربان است و دوستی او تا پایدار و کار او نامتام است و میل او بخداوندش

اگر باز دارند بود که از مراد او باز دارد و اگر نه آنچه کند تمام کند و امیر شها عالم از دست و
کار دول بروی است و او نیز دیک اقران نشان است از اختران تابدانیم کارهاشان
و بسبب بی راهی و پیم و هر ستار و زاندرین آسمان دو خانه است مگر آفتاب و ماه که
هر یکی را ازین دو خانه یک خانه است شادی و غم را و اگر چونی و چگونگی هر برجی را بگویم
در از کرد و از مراد شاه باز مانم باب باز شنیدن بدانیچه مرا شاه فرمود که جاوید
و نیکی اگر باشد شاه ما که بدین زرد شستیم و تارنج از روزگار و می یاد کردیم که پنجم
ماست ازین دو تارنج طوفان از کاه فریدون هزار و پانصد و چهل و پنج سال گذشته
این قران که زرد شست پرون آمده باده سفند مذمه سال هزار و شصت از تارنج شاه
فریدون صورت قران پدید کردم اندر برج سرطان بود و طالع و مویا فتم پست
و چهارده دقیقه و خداوند طالع با مشتری سرطان یافتیم پست پنج درجه و پنج دقیقه
و آفتاب را در حمل یافتیم لظ درجه که دقیقه و

زمره باشد یافتیم شش و ده درجه و پنج دقیقه
میرح را بقرب یافتیم سیزده درجه و چهل و
شش دقیقه عطار را در ایچو را بود درجه
پنج و چهار دقیقه و قمر را بزمین یافتیم
پنج درجه و بیست دقیقه و دست زحل که
پیل کران دارد بسوی مشتری دارد و

دست مشتری که کتاب دارد بسوی میرح دارد و دست میرح که آتش دارد بسوی
آفتاب دارد و دست خورشید که تاج دارد بسوی ناهید دارد و ناهید از
دستی که جامه زنانه دارد بسوی عطار دارد و عطار بسوی خورشید دارد و میرح بخمره
و دلیل کند بر تمامی این درازی روزگار دین و دعوت وی هر جای و پیروزی یافت
بر مخالفان دین و ماندن دین وی چهل و سه قران و این هشتصد و شصت سال
بود و در این بدست هیچ کسستی نیابد و روی و اندر جای پرون آمدن و ای اگر چند

باب

ط

زمره

میرح

عطار

قمر

قرآن

حضرت موسی

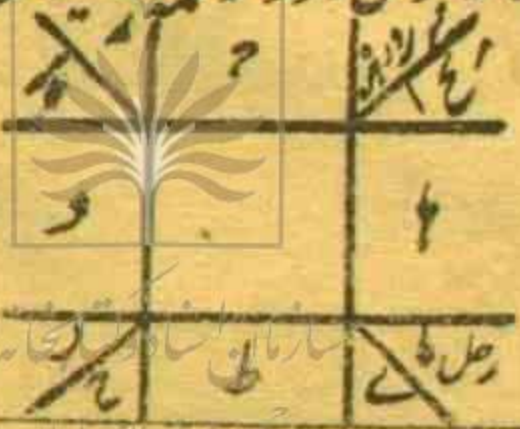
روشنک دختر
داراست

مرد برنا
اسکنند
رومی

دوینست
شصت سال قبل
تاریخ رومی

زادن
هفت سال قبل
از تاریخ

دعوتهای مخالفت آوردند و اگر تیر ملک بدست پکان خان افتد واجب نگیرد که یکبار نیست
 شود و چون چهل ساله قرآن بگذرد وقت **قرآن** افتد احقران را بجز آفتاب اندر شلخته
 آتش و تا تمامت قرانات اندر شلخته آتش هفت قرآن مانده است اندر خانه آتش
 نهاد و زدشت بطالع قوس آفتاب اندر طالع و مرغ تقریب و زهره بخانه خوشی من
 و عطار و بجای بخانه زحل دست تلخ زحل سوی دارد و دست آتش مشتری سوی
 بهرام دارد و دست بریده بهرام سوی خورشید دارد و دست دوات و قلم خورشید
 سوی زهره دارد و دست شمشیر زهره سوی عطار دارد و عطار دخیل و ند طالع نکند
 بود و ماه بخانه مرغ و از خداوند اندر کند شلخته زحل و مشتری پس دلیل کند که مردی
 بیرون آید از اقلیم سیم از کوهی مردی دراز بالا و سرخ ریش و تیز و تند و کران شخص و سخن
 و نامش سرخ شبان با هوادار بیرون آید و دعوت کند با قلم چهارم و جسم و بهری
 از ششم دعوت وی برسد و پیش از بیرون آمدن وی دو علامت پدید آید یکی آن بود
 که زنی از تخمه گیان پاشد و کرد و دیگری آن بود که مردی بر نماز گرانده روم بیاید هم
 از نژاد گیان و ملک ایران بگیرد و آن زن خویش را از پادشاهی هزار کند و بدو سپارد
 و دیگر علامت آنست که رود لایخ خشک شود و آن شهر با و روستا با همه ویران
 شود و آب آن زمین تلخ گردد و بامون آب گیرد چنانکه هیچ جانوری سکن نگیرد و چون
 این دو علامت پدید می آید آنکه وقت بیرون آمدن سرخ شبان با هوادار آن
 و دینی آرد قوی و بر غم دین خویش بر کردن مردمان اندر کند و بر بانی عجایب دارد
 و بماند دولت و دین این مرد سی و پنج قرآن دیگر این جمله مقصد و چهل سال بود پس
 چه واجب کند که ملک از خاندان کیسان شود و مردی بگیرد بال اندک و بخرد بزرگ
 و بنام گیاهی کهن خشک کند و از سوی پدر از تخمه گیان و از سوی مادر از تخمه و میان قند
 وی بر زمین سمرخ بوده باشد بلب آب تلخ و آن جایگاه
 که گفته اند پرورش می بروم بود طالع سرطان و
 زحل بجوت و مشتری و زهره بجوز و مرغ بخانه زهره

بشور و دست خرطوم پیل ز حل بسوی ریش است و دست کتاب ریش بسوی مرتخ
 و دست سر برید میرخ بسوی آفتاب و دست کتاب آفتاب بسوی زبره و دست تاج زبره
 بسوی عطار و عطار در روی میرخ دارد و ماه با خداوند خویش یکجا بود دلیل کند که این مرد
 بسال برتا بود که از آن تیران که شتر بود پیران آید و بر هفت اقلیم بگردد و در فیک
 همه را مقهور کند و دینی نوارد و آتش خانها همه ویران کند و محراب جای دیگر کند
 هر جا که برسد خواهد از خوشترین بلاد کاری کند و ده شهر نو بنا کند در ویران انجا بکار کند
 آخر مرگش کند غریب باشد و ملک بدست یکی افتد از خراسان و آن مرد از خیمه
 بود بیالادر از و سیاه چرده و پیوسته ابرو بر پشت عظامت دارد و بدیل بسوی
 دین زرد شتی دارد و میل بسوی پادشاهان پشت دارد که بوده اند و کشت و کسب
 آبادان کند و بیست و پنج تن از تخم وی پادشاهی بنشینند یک از دیگر تر و رسم بد کند
 تا آخر وقتی که از آن خوشتر نباشد و شانزده قران گذشته باشد و شانزده قران سیصد
 پست سال بود که مردی پیران آید از کوه از تخم ساسان بسال برنا و بخرد بزرگ و بخت
 بگیرد آن وقتی که قران بسبیله افتد و قوت زردشت باز آید از آنکه او تاد قایم و بطلع حل بود
 و طلوع قران پیران آمدن آفتاب باشد بود بخانه خویش ماه با او و عطار و دوزهره
 بجز او را مشرق کیوان بسبیل و میرخ بجل انداخته و هنر بکاهی بود که صفت نتوان
 کردن و دین زرد شتی باز تازه کند و رسمهای رفته باز جای آورد و سال وی از گرفتن
 مملکت تا رفتن از عالم سه قران و شصت و نه ماه و پادشاهی بنشینند بر و بهرام و بیالابل
 و کشت ریش باشد و نیکوی روی باشد و نام اندر خور دیدار دارد و بر روی عظامت دارد
 و آنرا او کشد و زنده کند نام پور بابک و تازه کند دین زردشت و خانها و یکدیگر و بنا خراب
 کند و بسیار اختلاف پیدا آید و دین ترسانی کم شود و دین زردشت قوی شود و دین
 سنج شهبان تیره گردد و آذر خانها باز فراوان گردد و مؤبدان و دانشمندان با غیر
 شوند و ملک دیگر بار و باز از تخم کیوان رسد از برای کی طالع با طالع میران متفق باشد
 آخر آن و چون کیوان و را مشرق بشور آید و طالع جزا باشد و خداوند وی بخانه دوم

۳۲۲ رومی

۳۸۶

هشت ماه زیاد
تاریخ رومی

سلطان بهرام بجوت و دست تاج ریش روی مرغ بود و دست آتش مرغ سوی مهر بود
 و دست خاک خورشید سوی زهره بود و دست شمشیر زهره سوی عطار و عطار و
 روسوی شتری دارد و ماه باقتاب نکرند و بود و کسل کنند که مردی پروان آید از تخم
 و نام تمام اندر قراین بد و پادشاهی بگرد و همه ملکان افترو تا چیز کند و دین و هوا داران
 سرخ شبان خراب کند و شهر ایران و پارسین بگرد و زندگانی او یکقران و نیم باشد
 و اندامش پس بود و سیاه رنگ بود و یکدستش بکار بود و آخر هلاک شود بدین
 وقت که زهر باقتاب کرد آید بخانه شتری که حوت خوانیم زهره بخانه شرف خویش بود
 هلاک کندش و آن جمع وی هم پراننده شوند و کسی نماند از خاندان وی و نقل
 آنکه قران بخانه زهره بود و نابید را بر این خانه خویش بخانه دشمنان او چون باقتاب
 کرد آید فعل آن کند که او را هلاک کند و فعل او گستره کند و جور او از جهان بردارد و از
 پس او چهارتن بدین ملت او نشینند و لیکن پس ناپایدار نباشند که بر و بیشتر حکیم
 کند انگاه قران کند اندر قوس و زحل دست تاج سوی شتری دارد و شتری
 دست کوهر سوی مرغ و مرغ دست آتش سوی خورشید و خورشید دست کتاب
 سوی زهره دارد و ماه روی بخند و خورشید دارد و عطار در روسوی او دارد و بود
 نکرند باشد و طالع آن قران جدی باشد و کسل کنند که پادشاهی پروان آید از آفتاب ششم از کرانه دریا و دخت
 کند و اجابت کندش و از فرزندان آن تخم دراز کوشان باشد و پیش از پروان
 آمدن وی پنج علامت بود پادشاهی ملوک و طوایف را کرد و بر زمین میراف
 کرمی پیدا آید بزرگ تن از پیلی بود او را پر شد و مردی پروان آید از زمین تو قران
 و ملک بگیرد و از هندوستان سیاه آید و خانه او در کشتب آن کند به پنج
 چون این علامات پیدا آید بدانکه آمدن کرد بود که او را کرد و دراز کوشش گویند
 و مردم بدین او اندر آید و بطوع برو کار راست شود و او مردی بود که در روی
 و تنک ریش و جامه تشمین دارد و مملکت این جهان رغبت نکند و دخت
 با و قوی بود و هرگاه که او دعوت کند همه او را اجابت کنند برانی بزرگ دارد و بلام

روم بجلالت او کرد و هر کجا او برسد او را تبع پیدا کرد و کلیسا آبادان کند و چون یک
 زدن فرماید و با اقباب قوت تمام پذیرفته بود تا آنجا که گاه که مرده رازنده کند و عمر او
 دو قران و چهار یکی بود یعنی چهل و پنج سال و از قران ستاره کان اندر قوس تنهای
 دعوت وی تا تاجیت سی و چهار قران برادر از آنکه شتری و زحل او را نیک ی
 کنند آخر چون مهر بخانه کیوان بود و بجای و زحل ششم خانه طالع بود یا مرغ و گیل کند
 که مردمانی از گروه سرخ شبان با هوادار وی را بردار کنند بر که از آن می و او را
 او دین او بسیار نباشد و دعوت او میان روم بود و دین او بشهر ایران شد
 و از پس او دین او عزیز و بزرگ شود و بسیار کلیسا سازد و خانه دشمنان ویران
 کنند و بسیار تخلیط آید اندر خانه زرد شتی از سبب دین ایشان میان دین
 داران زرد شتی و ایشان هر یک با او بسیار و از هر دو گروه بسیاری کشته شود
 و پادشاهی از ایشان با ایران آید و ملک بگیرد و ملک ایران را تسیر کند بدین
 وقت که طالع سال میزان بود و عطار و باقشاب و مرغ بخانه دشمنان و شتری
 راجع و زحل بدو ماه و با زحل بود و خورشید میزان بود پس از روم و مملکت ایران
 تا آنوقت که این کوکب در نحو است بدو ایند و اقباب بخانه حمل آید شاه ایران ملک
 روم را بگیرد و خلقی را از ایشان بکشد و او مردی بود بتن ترازم از پدر سووم
 از مادر سوولک زاده و باشد پادشاه و مملکت بگیرد و آنوقت که اختران قران کنند
 بمیزان و بسیار خلق را از دشمنان خویش بکشد و دشت تازیان بشرد
 کند و بر همه ملوک جهان خیره کرد و در روز کار بسیار عجایب پیدا آید اندر اقلیم
 چهارم و پنجم گاه شتران افند اختران را در برج عقرب اندر خانه بهرام مرغ
 بخانه خویش بود و ماه باوی و خورشید بجای و زحل بعقرب باشد و
 طالع ساعت قران سرطان بود و گیل کند که بسیار عجایب پیدا آید
 اقلیم چهارم و پنجم مردی بیرون آید دعوت کند خلق مرا و را کردن نهند و دعوت او
 بچین و ماچین بود و هر جایی بگرد و نامی بسیار بر آرد و رسم سرخ شبان با هوادار

حضرت عیسی

آ ۶۴
رومی

دلیل کند

حکایتی

قران

مافی
نقاشی

و از آن و از کوشش بیرون آمد و سخن نیکو گوید و تن خود را پنهان بر مردمان نماید تا مرد مرا
 بخویشتن فریفته کند آخر خویشتن را ناپدید کند و بسیار قوم مانند او را و دعوت او را بسیار
 برداشت کند و پنجاه و سه قران بردارد و آن یک هزار و شصت سال بود و چون این مدت
 بگذرد و کم شود دولت وی و از ایشان کس نماند و بسیار ملک جوان پدید آیند و
 بر کس قرار نگیرد جز بر ساسانیان و از تخم ایشان پست و بچ کس مملکت بنشیند و
 از پس دیگر و هر یکی را رسمی دیگر کون بود انگاه قسطنطنیه را انقدر ستار و کان را
 بخوارخانه عطار دو و طلوع الوقت بشور باشد و اقباب بجل و مرغ بمیزان بود مقابل ملک
 قران ماه با عطار دو و یکجای بود و دست اندر دست تاج زحل سوی شتری دارد
 و شتری دست کتاب سوی مرغ دارد و مرغ دست کار دو و شمشیر سوی دارد
 و مهر دست تاج سوی زهره دارد و زهره دست کوهر سوی عطار دو و با ماد بوده
 روی سوی خداوند خویش نکرده بر حل دلیل کند که مردی بیرون آید از اقلیم خمری
 می آزار بود و ملک بیکدور رسم و آیین نیکو نهند و دشت تازیان بدست خویش گیرند
 و دعوت بزرگ نهند و اندر روز کار روی مزدک نیره که بیرون آید و بسیاری تباہی
 کند و نشان آن بود که ملک از دست آن ملک بشود و می آزار بدست آید پس
 قران افتد اختران را اندر خانه عطار دو ماه بازهره بود بجل اندر و اقباب تجلی
 بود و عطار دو بقوس دلیل کند که مردی بیرون آید از کرانه هندوستان و بهری
 شهر با بیکدور بدین برهمن و از فرزندان کشواد بود و از تخم خاقان بود از سوی پدرو
 مادر پس خدای عزوجل او را ملاک کند بر دست بهرام کور و اندان پنج پادشاه بیرون
 آید هر یکی از گونه دیگر و مملکت بر کس قرار نگیرد و وضعف بکار تخم کیان اندر آید چون
 چراغی که روغن نمانده باشد و هر روز قدر و منزلت کمتر باشد و دشمنان بیشتر و آن
 مؤبدان همه با خیانت باشند و دین ترسانی بسیار کرد و و کلیسا با کند و اند
 مایه بدین پهلوی نقصان افتد و بدین میان اندر بسیاری ملک جوان پدید
 آیند با قدر بزرگ و لیکن کس را قوت نبود و کارشان تمام نشود و پس اختران بگرد

نینجانه زهره اندر آفتاب با مهر ام نجان عطار د باشد و دست تاج کیوان سوی
 مشتری باشد و دست کتاب مشتری سوی مرغ باشد و دست سرب بریده مرغ سوی
 آفتاب بود و دست خاک خورشید سوی ناهید باشد و دست جامه زنان زهره
 سوی عطار د باشد و ماه نجان خویش نکرند و بود و از زحل باز گشته بود و دلیل کند که
 مردی بیرون آید از اقلیم دوم از کوهی بر کرانه دریا به پادشاهی مردی مجهول بن
 قوی و دلاور و سوار و شهادت کند و بزور خویش دین خویش بگردان اهل زمانه
 اندر کند و دین وی با فلق چهارم و پنجم رسد کارش بزرگ شود و قرآن در روز کم
 بود و مرکش بر زمین طغیان کند بر کوهی که بر آن کوه ستورش پای خطا کند
 و دعوت اوسی و چهار قرآن برداشت کند تا باز **قرآن** افتد احقران را اندر
 برج بادی که انرا میزان خوانیم و طالع وقت حوت باشد و آفتاب با عطار د انجامد
 و عطار د محرق بود و ماه بمقابل طالع بود و زهره نجان خویش و مرغ بخور ابود و دلیل کند
 که پادشاهی بیرون آید از اقلیم پنجم نامت مود و زور و خوشی تن را به نیکو ترین رونماید
 و اندر دین زردشت زیادت کند و نقصان نکند و نام مزدکی بود اندر آن وقت
 پادشاهی از تخم کیان شود اندر آن روز که دین زردشتی ضعیف گردد و اندک روز
 کاری پادشاهی بدست پکانگان افتد آخری رنجی باز آید باز تخم کیان و آن پکانه
 ملک بکام خویش باز دهد و آنکه ملک بدو باز رسد بهرام نام بود و آن مردی کی که
 ملک گرفته بود مردی بود سیاه چرده و سرخ چشم و کشتن ابرو و دراز گوش از آن
 قبل دست فرط مایل زحل سوی مشتری دارد و دست کوه برش سوی مرغ دارد
 و دست شمیر مرغ سوی آفتاب دارد و دست جامه زنان مهر سوی زهره دارد
 و دست پیرایه ناهید سوی عطار د دارد و عطار د نگاه زحل دارد و بسیار عجایب مدید
 ارد و ماه با عطار د دیدار کرد و با مرغ پیوسته آن بیرون آیند دین نامت مود دارد و
 کارش بر می شود و آن دعوت ناچیز گردد و گوید که من از رفته کاغذ از آن قبیل
 مشتری دست کتاب سوی مهر دارد و مرغوی یک قرآن بود و چون دعوت کند کار کند

دلیل کند

قرآن

دلیل کند

و لیل کند
نوشته و ان
و لیل کند
حضرت یحیی
مصطفی

بسیار نقصان بود و تبار و ان افتد اختر از این قران اندر برج بادی از طالع قران شانزده سال گذشته
بود که قران افتد اختر ان را اندر اسد و زحل و موش و شمشیر و دست و مشتری و دست
تاج و سوی مرغ دارد و مرغ و دست شمشیر و سوی آفتاب دارد و آفتاب دست کتاب
سوی زهره دارد و ناهید دست کوهر و سوی عطارد و عطارد و سوی کیوان و یار
کرد آمد و بود و ماه و بشته ی بوده باشد یکجا و لیل کند بر تمامی کار و نیکوئی روزگار
و پادشاهی عادل پس قران افتد اختر ان را بجنه میزان و خداوند طالع اندر نجم قمر
نشانی دهد خاصه از دشت تازیان که اطلالع قائم اندر طالع قران را و طالع بیرون آمد
و لیل کند که مردی بیرون آید از فرزندان هاشم دال کشتی مردی نه در آید
و نه کوتاه و نه سپید و نه سیاه خوب روی و خوب کوی دعوت کند و بر پانشین
باشد و بر غم دین خویش بگردن مردمان اندر کند و دعوت وی بهر هفت کشور برسد
و آمد بر زمان مایل بود از آنکه خداوند طالع وی زهره است جفت و خواست دولت
دارد و فرزندش نشوود اگر بود ماده بود از آنکه دست کوهر مشتری سوی بهرام آید
و قوت زهره را بود و هر روز دینش قوی تر بود و زیاد تر بود و پادشاهی از مکان
قدیم بستاند و چهارده ملک معروف را مقهور گرداند و پادشاهی از تخم کیان
اشکانیان و از تخم امدان و از تخم دمان و از تخم مادان و از تخم زردشت و
از تخم ییلان و از تخم لیسان و از تخم لفشان و کوکان و یهودان و اصبهان مرد
و مکان را مقهور کند و بجای تاج و کلاه عمامه دارد و اگر هر رسمی که ایشان از نیکو
سخن در آید و هر چند بگویم ناکفته که رسم و کیش از ما کس نتواند بدون و ناچیز کرد
خبر ایشان و الت شخار اویران کند و موبدان را بپاک کند و پادشاهی و رسم
مایزند و هیچ آئیده ما آن نماند که ایشان کنند نه سرخ شبان با هوادار و نه
در از گوشان و نه مزدک کس آن نماند که ایشان کنند و دولت و فرخی ایشان
بماند سی و پنج قران و آن بقصد سال بود و آن مدت دین ایشان بریاست بود و کا
ایشان بقوت بود و هیچ نقصان در نیاید و خردمندان چون بطالع قران نکرند

خارج بدان است آسان بود طلب کردن بجای آوردن آنچه بیاورد و حکم اندر گفتار و دستهای
 اختران که گفتن آن تبلیث بدو اندر بسیار از هست و علم کسیکه جوینده باشد بسیار است
 از حکمتی برانیده و عمر و زنده کافی وی و نامش مهر از مای بود و زنده کافی وی سه قران و
 شش یکی بود از گاه زادن تا گاه فنا از برای طالع مولود وی میران آیند و خداوند خانه وی
 برج نجم بجافیت بود و دلیل کند که از پس وی بدین خلل اندر آید و بر تخم وی مردان
 بیرون آیند و مصر بدین وی و بدو همگی و فرزند آن وی می کشند از آن
 قبل که مشتری دست کو برود دست کتاب و دست روسوی کیوان دارند و
 رطل همه تن بدین دلیل کند که اندر حقیقت ایشان سستی پنی و ازین بنام پسند
 کنند و حقیقت زایل کنند و فرزندانش را بکشند و انباز وی و فرزندانش را
 نقصان کنند و دین با سپری شود و بجای کت منار کنند و بجای چوبک بانک
 نماز کنند و بجای آتش خانه مرکب کنند و پیش از آمدن وی پنج علامت بود
 تحت هر آتش که اندر خانه های کهن بود و میرد تا بحال چاره کی آتش آرند و آتش
 خانه ها بفرزند و دیگر نشان آن است که پادشاهی بدست زنان و کودکان
 افتد یک از پس دیگر دیگر آنکه دریای ساوه خشک شود چون نشانها پنی بدانکه
 وقت بیرون آمدن آمد است که دولت از ایشان و مانند ایشان بیرون آید
 دین وی پندیرفتن اگر چند مار را ناپسند بود و چون کرد آمدن باشد اختران را
 بخانه خالی اندر نور و خداوند طالع زهره باشد و صاحب قران رطل بود و ماه
 بخانه ششم بود و زهره با قباب بخانه یازدهم بود و میرنج بخانه هفتم و عطارد و میرنج
 و واجب کند که از پس این بنمیر قوم وی طاعت را دست باز دارند و
 بر یکدیگر بچیت کنند بخون مردمان دین و دین بملکت گردد و از دین خویش نام بر کنند و باوصی وی بی
 کند و حق از وی و تخم وی بستانند و ملک بکشند و از ایشان بسیار کس بکشند و از تخم ماد و وصی آن
 دو پسر باشد یکی را بر هر بکشند و آن دیگر را در زمین که بدو وقت را بینوا گویند با نقاد و دو تن از فرزند
 و برادران مواد را بکشند و در دین خویش نام پسند کنند و فرزند ایشان مردی مونی ناک و بیست

دلیل کند

مرد
بنی امیه

یزد کرد

دلیل کند

دلیل کند

ابرو و بتن لاغر و از عمر وی پشته گذشته باشد و اول کسی که با وزیر آن پسر
 کند او بود و بگوید تا بناحق آن جایگاه را از وزیر بگیرد و بسیار فساد پیدا کند بدان
 روزگار که خداوند طالع کیوان است **دلیل کند** هر که خواهد حق یاری کند و حق
 خداوند حق دار رساند هلاک شود مگر و حیل و زرق کند بد آنچه کند و چون چند
 افعال کند نتواند و بسیار روزگار برداشت کند در بهر حالی که باشد دین ایشان دست
 قوی گردد و دین زرد شستی ضعیف شود و نماند وین ماکر اندک مایه مردم و آنکه
 ساو و پاژد و ملک مبدست غریبان افتد و نشیند فرزندان جگر خوار یک این
 دیگر است و چهارتن بدانکه اختر ایشان نیک را می کند و بسیار کوزه مخته باید بداند
 زمین ایران خاصه بخراسان و طبرستان و ملک مبدست مروی شود که
 نیم تن باشد و از پهلوی وی یکی کم بود و فکرش وی بر بان بود بکشدش
 اندر و مملکت از خروان بریده شود و بدست غریبان افتد و چون چهار بار قران
 تمام شود اندر خانه خاکی **دلیل کند** که پنجم قران قوت مردمان عجم را بود مردی
 پیرون آید طالع وی جدی بوده و آفتاب بمنیران بود و ماه و زهره باسد باشند و عطا
 بسبب بود و **دلیل کند** که مردی پیرون آید معیوب و آن عیب بر روی دارد
 و از بهر آن عیب پرده بر روی بندد و او را بدان لقب خوانند و بسیار خلق را
 هلاک و تباه کند و آخر خوشترین را هلاک کند و از متابعان وی کسی نماند و هم در آن
 مردی پیرون آید بدان سال که نخستین آمده بود و لیکن ناپایدار بود از آنکه او تاد طاعت
 ناپایدار است و ناستوار است و خارجی واجب کند که یکی سیاه با قلم نیم
 یکی بنند و ستان بناحیت سر اندیب و از قبل آنکه طالع جدی یافتم واجب گفتند
 که قوت انمور را بود که از بهر دستستان آید و کاری بزرگ شود و مردمان او را
 گردن نهند و آنرا که از اقلیم نیم آید کس قبول نکند و کارش سست بود و کس
 براو گردن ناید و حدیث وی خوار دارند و لیکن دعوت هر دو بر یک بود و خلق
 بخرمی و شادی دعوت کند و بردست فرزندان مهران هلاک شود و مردی پیرون

آید به پادشاهی از زمین اصبهان زمین مغرب بگیرد و سپار فساد پیدا اندر آن روز
 کاروان پادشاه اندر خوشترین وقتی هلاک شود و نیز بدان قران که یاد کردیم ترکی
 پرون آید با سپاه بسیار رنج و عذاب پند از فرزندان و کسهای هاشم و دال
 کشتی و آخر هلاک شود از کرانه نمر و مردی پرون آید با سپاه بزرگ بدان وقت
 که دست کار دزحل سوی مرغ دارد و مرغ دست سربریده سوی مهر دارد و اوقات
 دست روداتش سوی زهره دارد و نایب دست کتاب سوی عطار و نیری
 با قباب دارد و با قباب بود و ماه بمقابل قباب بودند این قران واجب کند که
 بیت و پنج تن پرون آیند با فعال و بدست هر یکی از ایشان بازی دیگر باشد
 اگر حاجت آید کسی را که حال هر یکی را از ایشان بدانند چون این کتاب من
 بیافت و آنچه مثال دادم از معنی این دستهای ستاره کان بدانند و نگاه دارند
 و بخرد و بتواند دانستن چگونه هر یکی چه من اکنون هر آینه را یاد کنم سخن بسیار شود
 و از آنچه مراد است باز مانم ازین سبب مختصر کردیم و هر مردی را که دانی اردیالیتی
 و دولتی نو گیرد بگویم و از دیگر احوالها دست کوتاه کنم چه حالتی عالم را گس تنهای
 یاد نتواند کردن و صفتش تمام بختن پس چون قران کند شتری باز حل
 برج کان اندر و طالع آن قران جوزا بود و خداوند وی بامر بود و از اختران
 اندر گذشته بود و مرغ باسد بود و اقیاب بخل بود و زهره بخانه خویش بود
 بمیزان و ماه با او بود و عطار در روی سوی اقیاب دارد و مهر دست اتشی سوی
 نایب دارد و بهرام دست شمشیر سوی کیوان دارد و کیوان دست پیل
 سوی رامش دارد و ماه با قباب نکرند و بود بدوستی واجب کند که مردی
 پرون آید از جایگاهی که از تخمه ملوک بود بروی دین با رجود و مردی بود و
 قد و بسیار گوشت و بسیار موی و فراخ پیشانی و بسیار خال و بر نشانی
 علامت دارد پرون آید و مملکت بگیرد و بهانه فرزند هرات از مای سحت کند و
 ملک بدان کس سپارد و از دست فرزندان حکم خوار پرون کند و کیست

خان است

فرزندان هاشم و دال کشتی باز جوید و آن مرد که بملکت بنشیند در از روی بود و
 مجدرب بود لقب وی ابله روی و خونریز بود و راهنمای بود و پتروده بود و بد بود در
 مد بود مایل نیست خویش خیانت کند و سه هزار مرد از فرزندان هرازمای بکشد
 تا مملکت بر خویش تن است کند و آخر بطاعون هلاک شود و آن پس بنشیند
 از فرزندان وی از تجربه وی سی مرد یک از پس یک و آنکه پشتر بوده باشد بهتر
 از آن باشد که از پس وی بود تا آخر ایشان مردی بنشیند بزبان کنکی دارد
 و بن معیوب بود و از اندام او ناقص بود و بر روی علامت دارد و بدیدار مروارید
 کون باشد و چشمش زرد بود و ریش میگون بود و طالع وی سنبله بود
 روز کار مملکت ایشان و آن فرزندان جگر خوار بود که اختران کرد آنداندان
 میان بسیار مردمان باشند که حدیث دین کنند و مملکت جویند و تقران
 دیگرم اغنی دوم اندر خانه آتشی که قوس خوانیم و دست کار و زحل سوی شتری
 بود و شتری رو سوی مرغ دارد و مرغ دست سر بریده سوی آفتاب دارد و
 هر دست آتش سوی زهر دارد و ناهمیت دست تاج سوی تیر دارد و تیر روی
 بکیوان دارد و او تا دطالع استوار بود و ماه بخداوند طالع نکرده بود و واجب کند
 که هفت مرد پرون آیند هر کس دعوت دیگرگونه کنند و بسیار خون بناحق بریزد
 از آنکه بدیدیم حاصل اندرین هفت و از نکردم و مردی یک چشم پرون آید یک
 چشم مادر زاد و بر زمین بخارا و هند و سید دعوی کند که من خدایم و بر روی متقنع
 دارد و بسیار بر بان دارد در دانش باقلیم چهارم و دعوتش باقلیم پنجم بود و پس
 خون ناحق بریزد و بسبب وی اندر دین نقصان آید و خویش تن را بسوزد و ناخیر کند
 پنج شهر بسبب وی ویران شود و مردی آید بکوه ماران دعوی کند بزرگ و چوین
 بر صورتی مردم نماید و جمله اینهمه بکروستان پرون آیند از آنکه دست اختران چرا
 همی نماید همی بافتعال همی نماید و قوت پشتر او را بود که از زمین برسد و ستان بود
 دعوت او پشتر نماید و لیکن بر زمین مانده خبر بود از او و نه شهر و مملکت بدست طالع

و بقران

متفح تا خشی

افتد کردی باشند بدو از خیمه بدو نیز بدان قران که یاد کردیم از شهر سبز مردی لنگ
 پرون آید و جهان بگرد و یک قرن پادشاهی کند چون بمیرد در میان اولادان او
 فساد پیدا آید و یکی از خیمه او بهند رود و ملک هند را بگیرد و پنج سال پادشاهی کند
 و بمیرد و از آن پس از فرزندان وی بجده مرد صد و سی و سه سال مملکت
 نشینند هر یکی را رسمی دیگر کون بود تا آخر ایشان مردی نشیند سکاره و در مملکت هیچ
 و مرج و فساد روی دهد آنگاه طایفه سفید پوستان سرخ مو زانغ چشم از گرو و در آن
 کوشان از گرانه دریا بر آیند و مملکت هند بگیرند و تمام هند و ستان مسخر کنند و
 تا چهار قران حکومت نمایند از آن پس مردی از فرزندان هاشم و دال کشتی از گرانه
 مغرب پرون آید با سپاه سپارو با گرو و در آن کوشان حرب کند و سپاه
 مردمان هلاک شوند و آخر مملکت هند و ستان بگیرد و تا چهل سال در آن زمین
 پادشاهی کند و چون کرد این **دین** بخانه آتشی که او را حمل گویند و آفتاب
 بر طاقان بود و عطار دباوی بوده باشد و مرغ بجوت و زهره با مرغ بود و ماه با
 بجوت گرد آمده بود و دست تاج کیوان سوی مشتری بود و دست کتاب مشتری
 سوی مرغ و دست شمشیر مرغ سوی مهر بود و دست کوهر مهر سوی زهر بود و دست
 تاج زهره سوی تیر و عطار دبا و آفتاب بود و بدو نکرده و ماه از مرغ و زهره اندر
 که شته بود و مشتری بهوار ای پند و او تا د طالع قیام بود و لیل کشد که مردی پرو
 آید از فرزندان هاشم و دال کشتی کار بزرگ شود و پادشاهی بماند در نسل و خیمه
 یکصد و پنجاه سال و داد و کتر و این زمین را یاد آن کند و بسیاری از مخالفان
 دین خویش بکشد و روم او را کردن هند و چون اختران کرد آینه بخانه آتشی که آنرا
 خوانیم و خداوند آفتاب اندر سنبله با عطار دو مرغ مقابل طالع بود و زهره شور بود
 و دست خاک کیوان سوی ریش بود و دست تاج مشتری سوی مرغ و دست کوهر
 آتش مرغ سوی خورشید بود و دست کتاب آفتاب سوی نایب بود و دست کوهر
 نایب سوی عطار دبا و تیر روی سوی مهر دارد و ماه بمقابل طالع بود و کیوان

ز زمین سبز مردی

بخت

کردیت

دلیل کند

شاه
 اسمعیل صفوی
 اول است

کتابخانه

خواهد پیوستن دلیل کند بر بسیاری از عجایب که پدید آید از پروان آمدن لشکر با از روم
 و هند و ملکت خراسان و ایران بدست یکران افتد و آخر شان مردی
 چشم سیاه چرده و بالا بلند و این مرد یک چشم سیر کرد و شهری که شستن گاه
 بهرام است و بدست سامان ملک و سامان مملکت بکیرد و بسیار مردم ملک
 جوی پروان آیند و لیکن بر کس نماند جز بر تخته ارش دار سامانیان باشد تحت
 نشیند برو واجب و سر واری هشت ملک از ایشان بنشیند بعد و پست سال و او شان
 هر چه ویران است آبادان کند تا آخر تفران دهم مردیست هم یکی از پرورده ایشان
 و از جایگاه ایشان و بر ملک شان ستم رسد و بکار شان سستی اندر آید و مملکت
 از ایشان بشود و بدست ترکان افتد و برداشت نکند و لیکن بسیار ویرانی کنند و
 بدست مردی افتد که خدای عز و جل را دوست دارد و آن مردی حجت بزرگ شکم
 و فراخ پیلو و کرد عری وزیرک و ساعد و بران چپ علامت دارد و بگونه مروارید
 کون بود و پرورش وی اندر کوه کرده بود و مملکت از ترکان بر دو هر چه ایشان بران
 کرده باشند آبادان کند و زمینی غریز گیرد و دادگستر و دوست بیانه زمین این
 کند و رود و سیاه را انجا کرد و آورد و پیش از تخم سرخ کرب چشم و بی وفا کس نماند
 بسیار و خراسان و پیش از آمدن او چهار نشان بود اول ترکی پاید دراز
 و کشاده ریش و بر سر علامت دارد و بگرد آید و هر که پیش وی آید همه بر تخت
 و تقدیر زردشت آید و پادشاه را براند و مملکت بکیرد و چون کان برود که ملک
 او را گشت مرکش آید و باز خاک شود و باز ساز باز آید از پس آنکه نو مید شد
 باشد از ملک جهد و کوشش کند و توانی از هر سوی تازد و جهد می کند و کاشکی عرب
 او را ندیدی که بر دست عرب هلاک شود و دیگر نشان آمدن مردی بود که پروان آید
 از کرانه هندوستان و با سیاه بسیار و کرد خراسان در آید و بکیرد و از آن
 نمرکی خویش و بسیاری سیاه و پیلان که دارد و مردی کرک و باونی عرب کند و او را
 بشکند و پس از آن حربها کند و آخر بر دست کوه کی هلاک شود و آن مملکت بدست

مراد است
 از آمدن افغان
 بایران

کرب چشم طاف
 از سیاه
 کنبه
 از آمدن پادشاه
 بغارس و راندن افغان
 است

کسی افتد خشتی یا فختی و دیگر علامت آن بود که پرون آید مردی از زمین اصفهان بلند بالا
 و زشت روی دعوی کند بزرگ که من پدر شمام و انجا حرب کند و آن مردان بکشد شوند
 و او کشته شود بر دست مردمان با ششم و دال کشتی و دیگر علامت آن بود که آن
 از دریای پارس بشیند چنانکه در روی کشتی بتوان کرد و شهری نو کند چون آن
 علامت پدید آید انمرد پیدا شود و پدید آید که زمین آبادان کند و داد کسترده خاصه آن
 و شهر توران صد گنج گمانه باز یابد از گوه و بدویش آن دبدو نیکنوی کند و عمر وی دو قرن
 بود و پنج کی از قران **پس قران افتد** اختران را اندر خانه خلای که او را
 سنبله خوانیم پس او نا چیز کرد و از بخت او کس نماند و پادشاهی بدست رندی افتد که
 از طایفه ترک و از ناحیه ایران بود و در سمهای نیکو بند و دانش قوی کرد و چون
 مردمان با ششم و دال کشتی بر جای باشند و ایشان راستی نیاید و چون
 قران افتد سنبله و طالع آن قران عقرب باشد و دلیل کند که مردی پرون
 آید از اقلیم چهارم و دعوی کند بزرگ و گوید من بزدانم و کارش بزرگ کرد و او
 کشته شود بدست پور با ششم و دال کشتی و او مردی بود که نام او بزرگ شود و لیکن
 بایدار نبود و هر گونه عجایبها نماید که کس حکایت نکرده است نه از پیش نه از پس و
 از پرون آمدن تا بکشدن او یک قران کم ده روز بود پس قران افتد اختران
 در برج جوزا و خداوند طالع اندر عقرب بود و چهار قران گذشته بود و ماه قیصر
 بحمل باشد و زهره بر طالع و اقاب بکوت و عطار دبا اقاب بود و دست خرم
 پیل کنوان سوی رامش بود و دست رود رامش سوی مرغ بود و دست شمیر
 بهرام سوی مهر بود و دست خاک خورشید سوی ناهید بود و دست کوهر زهره سوی
 تیر بود و تیر روی بهرام دارد و محرق خواهد گشتن و ماه و بهرام بمقابله اقاب
 آمده باشد و دلیل کند که مردی پرون آید سرخ رنگ و کریم چشم و پای چپ
 نکست بود و دعوی کند که آفریده کارم و عالم بگیرد و بر همه دنیا غلبه کند و همه
 داران را مستخر خویش کند و هر که بدین اندر نیاید او را بکشد و بر همه کشورها

کریم خان
زند

مراد از
از افتد خشتی
است

خاقان
منصور فخر علی
شاه

از کجایه

مراد
از محبت شاه
است

باید بفرستد تازیان که برین نتواند پس او بملک شود و از پس او مردی بیادشاهی نشیند خوش
 رو و نیکو سیرت و بسیار ویرانها آبادان کند و دیر نرید چون او از جهان شود از پس او چند مرد پیر و
 از زمین ایران طوایف گردند و جایگاه اندک ایشان را فرمانند و آخر شوایب ایران و دین در از کوشان سر
 کرد و مردمان پسر با ششم و دال کشتی مقهور کردند تا آخر یکی بیرون آید از فرزندان
 او و جهان را بگیرد و باز مرگتها آبادان کند و جهان از بدی پاک کند و بانگ نماز
 کند و عمر او سی و سه سال بود و از عالم برود و عالم از آن بماند و از شجره او بنشینند از
 پس او بمشاد تن و همه بر رسم پدر روند بسیار عجایب باشد بروز کار ایشان
 از بیرون آمدن حربها و لشکرها و پادشاهی اندر جایگاه ایشان بماند و انصد و
 پنجاه سال هر که فرمان ایشان ببرد بملک شود تا آخر **فرمان افتد** آخر آن پادشاه
 برج آبی و مرغ بجدی و ماه بکوت بود و مرغ بجز او ماه بسبند و دست پهلوان
 کیوان سوی رامشش دارد و دست کتاب مشتری سوی بهرام دارد و دست
 سربریده بهرام سوی مهر بود و دست خاک مهر سوی ناسید بود و دست کتاب زهره
 سوی تیر بود و تیر روی مشتری دارد از حد کیوان اندر گذشته بود و لیل
 کند که آن پادشاهی گوید کی خورد افتد نام او سمندان و حکم بدست
 زنان افتد و فتنه و آشوب بر خیزد و دشمنان پادشاه از هر سوی روی بران
 نهند و ویرانی کم بود که بایران اندر افتد و سپاه بایران آید و بسیار کشتن بود و از
 هندوستان سپاه آید و مندل شاه ایشان بود و سپاه بیکبار بکشد و از زمین کرمان و موسسان
 و عمان سپاه آید چون از قرآن یازده سال بگذرد مردی بیرون آید که او را طالع سب بود و او
 مشتری بهره دارد و مردی بود میکون ریش و بقدر میانه بود و نیکو روی بود
 و از کوهی بیرون آید و میردی و زور مملکت بگیرد و رسم و آئین نو آرد و بیداد کند و
 ملوک و طوایف را مقهور کند و پادشاهی هفت کشور بگیرد و هیچ سپاه پیش او نیاید
 و نایستد و بسیار نقصان و غارت از اندر دین ستم بهر از مای و از فرزندان او
 چهل مرد را بکشند و جهان بکم بود کی افتد و ویران شود و چون او بمیرد و پادشاه

تن از فرزندان او بنشیند یک از پس دیگر همه از یکدیگر بدتر بود تا خلق جهان باشند
 که مرگ باز زو خواستند از جور تا باز قرآن اقد ششم قرآن اندر خانه انی و خداوند
 بخت بود و آفتاب بمقابل طالع بود و عطار دو ماه هم انجا باشند و هر بختل بود و دست
 تاج کیوان سوی شتری دارد و دست کوهر شتری سوی مرغ دارد و دست
 آتش مرغ سوی مهر بود و دست تاج مهر سوی ناهید بود و دست کتاب ناهید
 سوی تیر بود و تیر با آفتاب بود و با ماه تیر ان کرده باشند و مادر وی کهن
 دارد و واجب کند که مردی پرون آید بطالع اسد از اقلیم ششم زیرک و دانا و زان
 وی بزرگ بینی و بنام جابوز و حشی پرون آید و مملکت بکشد و دین مهر از مای قوی کرد و
 اگر یاد کنیم که خد کونه عجیب بدید کند خد کونه پادشاه بدید آید مملکت خویش سری
 شود و آنچه صواب آید بگویم ترکی بیاید اندرین قرآن از رود بار تپاه بسیار و بر دین
 زرد شتی بود و حرب کند هر کجا رسد دین آفر تا زه کند پس مردی زرد موی
 از فرزندان هاشم و دال کشتی او را دعوت کند و بدین خویش خواند و دین او بنزد
 و حرب کند و پور هاشم کشته شود و مملکت ایران بر ترکان اقد و باند پادشاهی بدست
 سی و سه قرآن و ایشان بسیاری این نوارند بدان روز کار و دعویها کنند بدو رخ
 و هر مردی را که نگاه کنی دینی دیگر دارد و دعوت دیگر کند و اگر جز این بگویم سخن دراز کرد
 تا قرآن اقد آخر ان را انجانه بادی اندر ناهید انجا بود و واجب کند که مردی
 پرون آید از ششم شبان از سوی پدر و از تحم کیان از سوی مادر و دعوی کند بر
 و بر بان نماید بر بانی که گردن نهیب مردمان او را و دین او بطوع بندیرند و قتل
 خویش آذر کنند و تاریخ گمانه پاک کنند و از روز کار خویش تاریخ نهیبند و
 مردی بود بقدر بلند و بموی مقبول و سیاه چرده و نرم اواز بود و دین برسم دین بود
 دارد و کسهای دیگر را برسم دین خویش باز دارد و دین خسرو است و ناهید بود
 و پس کس نبود که دین وی بندیرد و دیگر دشت تازیان دشمن که ویرانی الف
 باشند و از همه فاق دین وی پذیرند و نام وی سلیمان بود و پس از آن

با ایشان و طالع هم خرچک بود و مرغ بدو بود و زهره و عطارد و قران کرده باشند
 شور و ماه بخت و دست سربیدگیوان سوی ریش بود و دست کتاب مشتری
 سوی مرغ بود و دست آتش مرغ سوی آفتاب بود و دست جامه زنان مهر
 سوی ناهید بود و دست شم شیر زهره سوی تیر بود و تیر روی بافتاب دارد و
 بازهره یکجا باشند و ماه بمقابل طالع بود از ثواب گذشته بود و او تاد طالع کرد
 بود و دلیل گفت که بگرداند زمین را چنانکه باول بود و پروردگار را فریدون
 و شهرهای ایران و توران و مازندران و نیمروز و مومنان و بتلان و سیستان
 همه را آب کرد و هلاک شود هر چه هست از جنده و پرنده و جهان دریا کرد و دید
 وقت که مردی پروان آمده باشد چشم سگین که چنانکه خلق را پنهان و آشکارا
 ببردان خواند و کس او را اجابت نکند آخر امر در روز اسفندارند ماه فرود
 بکشند و عذاب خدای عزوجل پیاید و ویران کند کوههای بلند را و هلاک کند
 چندین تخمهای بزرگ را نه زمانه مانده جهان و از این پس نگرستین و گفتن
 کند دشوار یافتن بدان مقدار که طاقت من بود کفتم و فرمان شاه بجای آوردم
 و آنچه نزدیک بود از دانش کار آوردم اکنون شاه پادیریزی و داد از
 جهان بستان و توشه خویش از این برای فانی بردار و پشت بر این جهان
 فریبنده ناز نکند و دست از این حالهای گرونده بی کام فرو منبر هیچ حال بد من
 مباش و هر چه توانی نیکوئی کن جز نیکوئی با کس نهانند هر که نیکی کند رضای عزوجل
 پیاید و ممنت و شادی و خرمی جاودانه رسد و هر که بدی کند و پشت برین جهان
 غدار باز گذارد و بخش خدای عزوجل و بجزرت عذاب جاودانه اندر افتد و در علم
 رحمت و بخشایش خدای عزوجل پشتر است از همه کردار با و لیکن آنچه بنیکانرا
 فرموده است از طاعت و بنده کی کردن و دعا کردن و با هر کسی نیکوئی کردن بخند
 و توانش بجای باید آوردن و هر وقت و هر ساعت کوشش را بر گذارند و از
 جمله نادانان و غافلان نباشی و توفیق از خدای عزوجل خواستن همه کاری

او نشانیده است بر بندگان خویش سزا باشد تو در بر نری و بشادی و پیروزی

قاعده در رسیدن بوقت نشانه روز

ساعت تمام روز را اگر اجتماع در روز واقع شود و ساعت تمام شب را اگر در شب واقع شود و در قسمت کنند تا خارج قسمت اجزاء ساعت مجموع این روز شود اگر ساعت روز را قسمت کرده باشند اجزاء مجموع ان شب شود و اگر ساعت شب را قسمت کرده باشند و بعد از آن ملاحظه فرمایند اگر اجتماع نهاری بود اجزاء ساعت مجموع این روز را بر ساعت اجتماع قسمت کنند تا خارج قسمت معیار بست شود و اگر اجتماع لیلی بود اجزاء ساعت مجموع ان شب را بر ساعت اجتماع قسمت کنند تا خارج معیار بست شود بعد از آن روز یا آن شب که نوبت بست نوی رسیده بر دو واژه قسمت کنند خارج که اجزاء ساعت مجموع آن روز یا آن شب است بر معیار بست که در فوق کفتم ضرب کنند حاصل ضرب بست آن روز بود اگر نوبت بست شب رسیده باشد و الله اعلم مثلاً ساعت بست شبی که اجتماع در ان شب میشود یا سه دقیقه این را بر دو واژه قسمت کردیم خارج قسمت از دقیقه شد اجزاء ساعت مجموع شب مذکور است ساعت اجتماع طوط اجزاء مذکور را بر این معنی بر ساعت اجتماع قسمت کردیم خارج قسمت سه $\frac{3}{4}$ کفتم این معیار بست است بعد از آن روز شنبه که نوبت بست نوی میرسد ملاحظه کردیم و دیدیم که در پنج دقیقه این را پنج دقیقه را بر دو واژه قسمت کردیم خارج قسمت اتم دقیقه شد یعنی اتم دقیقه که اجزاء ساعت مجموع این روز است نوبت بست که بومی رسیده است بر معیار که سه $\frac{3}{4}$ که دقیقه است ضرب کردیم یا $\frac{3}{4}$ ثانیه شد این ساعت بست روز مذکور است که روز شنبه بوده باشد $\frac{3}{4}$ مخفی ماند که اگر ساعت اجتماع در اول شب واقع شود یا اول روز محتاج باین عمل نیست و وقت مبدا شریک مشروطات وی بهت است اول باید قسم در محل و بعد و نیز آن وجدی باشد که آن دلیل بود بر زیادتی نشاط و بقای قوه دویم بعد باید کرد

یاب

تنبیه

وقت
مباشرت

تأثیر متصل بود بر هر که آن دلیل بود بر خرمی زیادتی شهوة **سوم** باید که ماه
 ناظر بود بر برج و بنظر دوستی که آن دلالت بر قوه تمام کند چهارم بهتر آن
 باشد که وقت از برج منصرف و بر هر متصل و عکس نیز نشاید پنجم اگر با قیاب
 متصل باشد دلیل بود بر دیگر باره رغبت کردن و از دیاد محبت و کثرت لذت
ششم اگر خواهند که فرزند پدید نیاید باید که وقت در برج عقیم باشد که آن
 جوزا و اسد و سنبله است و طالع نیز برج عقیم و وقت از سعدین ساقط
 بنفع اگر قدر در حوت بود لذت زیاده باشد خصوصاً نظر شتری نیکو حال و
 در برج نیز همین خاصیت دهد اما در برج آتشی ز نزالذت و نشاط و خرمی متفرد
 و مخدورات وی دو چیز است اول نشاید که متصل باشد بر حل که آن دلالت
 کند بر سستی و انقطاع دوم باید که زحل در سابع نباشد که آن دلیل بر تباهی
 و خلل بود والله اعلم بالصواب

خاتمه

الحمد لله رب العالمین والصلوة علی نبینا محمد و آله اجمعین برابر باب خرد
 و ذکا پوشید و دستور نماید که این کتاب عظیم المثل چون نادر و کمیاب
 بود و مکرر از جهات و اطراف از این بنده دوستان و احباب طلب
 خواهرش این نسخه شریف را می فرمودند مدت ها در تفحص و تحسین برآمد تا بنویس
 عالینجیب سلاله الانجباب اقامیرا سید علی نشی شیرازی کاتب خود این
 کتاب از کتب خانه حضرت امانزاده واجب التحظیم التکریم سید امیر احمد بن
 موسی الکاظم الملقب بشاه چراغ علیهما السلام بدست آورده و بدقت ترجمه
 نموده و توضیحی از رموزات و اشکالات آن نموده در کمال اهتمام بر یور طبع و مطبع
 جعفری در آورد امید که انشاء الله تعالی منظور نظر طالبین گردد چون این بنده ریش
 بدست آوردن و ترجمه این کتاب را کشیده لهذا بموجب قانون بستر شده
 که کسی حق طبع و چاپ کردن را نداشته باشد شهادت الای

الحكيم
هو النبي كريم

زاجات متعلق بكتاب مستطاب
حليم الفاضل الكامل والعالم المحمدي
القابل في الرياضيات والعارف
بأحوال الثوابت والسيارات السماوية
القايد لأهل الزيج والرصد والواقف بفنون علومها
الغريبة المجدد المحاسب الجاسب بن لهراس
كه سعي وإهتمام جناب فخر الانجاب وفريد الاطياب
اقاميرزا محمد ملك الكتاب بزبور طبع نسيده
مطبوع منطوع واراسيسته كريد در بندر
معموره بكني در مطبعة گلزار حسني
چهارم شهر شوال المكرم من
الهجرة النبوية صلوات الله
عليه وآله والخير

۱۳۱۲

جدول معرفت احکام ذودوابه فی البروج الثم عشر

و بعد از نیم شب مغرب احکام ذودوابه
 و بعد از نیم شب مغرب احکام ذودوابه
 و بعد از نیم شب مغرب احکام ذودوابه

احکام شرقی	احکام مغربی
دلیل است بر اینکه پدید آید	دلیل بر اینکه بابل خراب شود
دلیل است پدید آید	دلیل است اینکه مردم می کشند
دلیل بر اینکه نسکی فتنه بود	دلیل بر اینکه فتنه غلبه را کند
دلیل بر اینکه ذردان غلبه کنند	دلیل بر اینکه به حال غارت شود
دلیل بر اینکه مردم بد می کنند	دلیل بر اینکه مار سگ را کزد
دلیل بر اینکه کثرت ذودواب بود	دلیل بر اینکه کثرت بر کرم بود
دلیل بر اینکه خون ریز شود	دلیل بر اینکه آزار پسار بود
دلیل بر اینکه آفت مردم بود	دلیل بر اینکه فتنه پدید آید
دلیل بر اینکه قتل و خوریدگی بود	دلیل بر اینکه شجره فتنه باشد
دلیل بر اینکه آشوب بود	دلیل بر اینکه آشوب شود
دلیل بر اینکه قحطی و تنگی بود	دلیل بر اینکه فساد و شکار کرد
دلیل بر اینکه تشنگی و غریب شود	دلیل بر اینکه قتل پدید آید

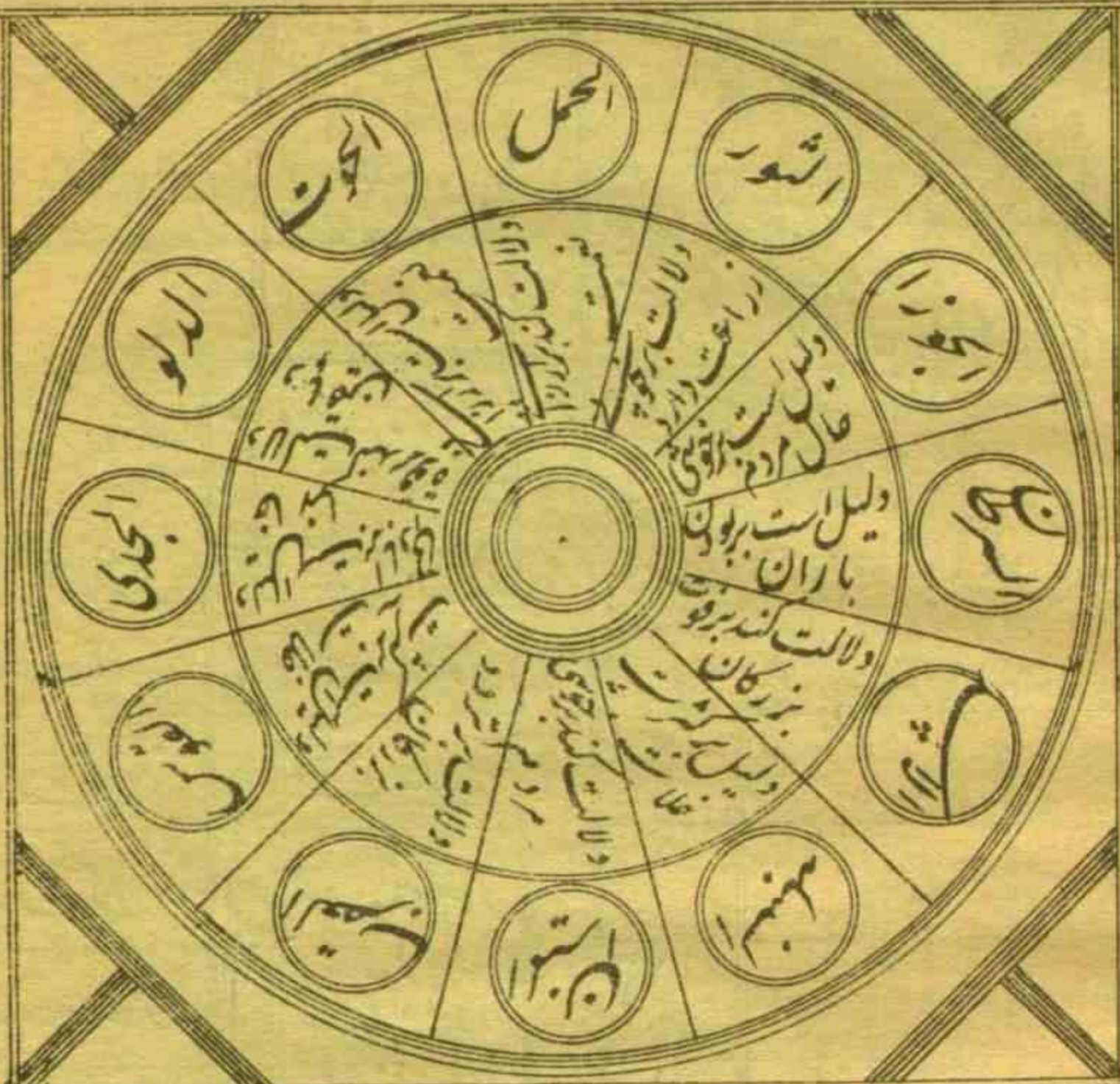
جدول معرفت احکام قوس و قزح فی البروج الثم عشر

و بعد از نیم شب مغرب احکام قوس و قزح
 و بعد از نیم شب مغرب احکام قوس و قزح
 و بعد از نیم شب مغرب احکام قوس و قزح

احکام شرقی	احکام مغربی
دلیل بر اینکه فتنه شود	دلیل بر اینکه در بحر قحطی بود
دلیل بر اینکه بد می زیارت	دلیل بر اینکه آرزایان بود
دلیل بر اینکه نعمت شود	دلیل بر اینکه حال حکام بود
دلیل بر اینکه انگی پدید آید	دلیل بر اینکه نعمت کرد
دلیل بر اینکه ذردان بد می کنند	دلیل بر اینکه و باید پدید آید
دلیل بر اینکه خلا از باد بود	دلیل بر اینکه فتنه پدید آید
دلیل بر اینکه اسن کوب بود	دلیل بر اینکه قحطی و تنگی بود
دلیل بر اینکه آفتی عظیم بود	دلیل بر اینکه غلبه بود
دلیل بر اینکه فتنه بود	دلیل بر اینکه قحطی و تنگی بود
دلیل بر اینکه آفت مردم بود	دلیل بر اینکه فتنه پدید آید
دلیل بر اینکه فتنه بود	دلیل بر اینکه فتنه پدید آید
دلیل بر اینکه تشنگی و غریب بود	دلیل بر اینکه تشنگی و غریب بود

جدول معرفت احکام الرعود وعن موضع التسمو ومعرفة ايام النجاسة في شهر ربيع الاول

بروج متقلب	بروج بيت	بروج دوج	شهر ربيع	شهر ربيع	شهر ربيع
با ح ر ط ا د و ه ح ما	بروج بيت	بروج دوج	شهر ربيع	شهر ربيع	شهر ربيع
بروج بيت	بروج بيت	بروج دوج	شهر ربيع	شهر ربيع	شهر ربيع
بروج بيت	بروج بيت	بروج دوج	شهر ربيع	شهر ربيع	شهر ربيع
بروج بيت	بروج بيت	بروج دوج	شهر ربيع	شهر ربيع	شهر ربيع
بروج بيت	بروج بيت	بروج دوج	شهر ربيع	شهر ربيع	شهر ربيع
بروج بيت	بروج بيت	بروج دوج	شهر ربيع	شهر ربيع	شهر ربيع
بروج بيت	بروج بيت	بروج دوج	شهر ربيع	شهر ربيع	شهر ربيع
بروج بيت	بروج بيت	بروج دوج	شهر ربيع	شهر ربيع	شهر ربيع
بروج بيت	بروج بيت	بروج دوج	شهر ربيع	شهر ربيع	شهر ربيع
بروج بيت	بروج بيت	بروج دوج	شهر ربيع	شهر ربيع	شهر ربيع
بروج بيت	بروج بيت	بروج دوج	شهر ربيع	شهر ربيع	شهر ربيع

در معرفت ساعات روز بقدم فرما
در وقتی که آفتاب طلوع کند سایه شخصی
قدم میشود باین ترتیب

معرفت ایام منجویہ عربیہ

از حضرت رسول منقولست که در سالیست و چهار
روز نخاست از هر ماهی دو روز اگر دین ایام فرزند
بوجود آید نماند و اگر بیماری دین روز بیمار شود بمیرد و
هر درختی بنشاشند خشک شود و هر که بچنگ رود گشته
شود و اگر بفرود بزم گردد و اگر عفت و سخا
کنند عرو پس و داماد نشوند و هر کاری که شروع
نمایند تمام نشود باید که احتیاط
تمام نمایند و روزهای منخو
در هر ماه اینست

ب	و	ک	محرّم
ح	و	ا	صفر
ک	و	ب	پنج الّاو
ح	و	ا	سبع الّاو
ا	و	ب	جادی الّاو
و	و	ب	جمادی الاخر
ح	و	ا	رجب
م	و	ح	شعب
ک	و	ط	رمضان
ر	و	ب	شوال
ط	و	ب	ذیقعد
و	و	و	ذیحجه

ا	چون ساعه از روز بگذرد	م	قدم میشود
ب	ساعت بگذرد	ص	قدم میشود
ج	ساعت بگذرد	ع	قدم میشود
د	ساعت بگذرد	ه	قدم میشود
ه	ساعت بگذرد	و	نیم قدم میشود
و	ساعت بگذرد	ز	قدم میشود
ز	ساعت بگذرد	ح	پایه بر طرف شود
و قتی که سایه میل کند بدو راس			
ح	چون سایه بیک قدم رسد	ط	ساعت از زوال گذشته میشود
ط	نیم رسد	ق	ساعت گذشته میشود
ق	قدم رسد	ک	ساعت گذشته میشود
ک	قدم رسد	گ	ساعت گذشته میشود
گ	قدم رسد	خ	ساعت گذشته میشود
خ	قدم رسد	د	ساعت گذشته میشود
د	قدم رسد	ر	ساعت گذشته میشود

در میان معرفت غالب و مغلوب بقول حکماء و ارسطاطالیس

ارسطاطالیس بن نقومایس ماقونی وزیر حضرت ذوالقرنین بود و حکام
غالب و مغلوب را از برای او وضع کرد و چون اسکندر لشکر بحار به
دشمن میفرستاد و با کسی داور می و منازعه داشت اسم او را
حساب میکرد با خصم و غلبه نظر را از آن شخص میکرد پس هرگاه محاربه
دو قوم واقع شود و یا با کسی منازعه و جدال داشته باشد و خواهد که نزد
حکام یا قضاة رود باید که اسم هر یک از خصمان را جدا کند و باید
جمل حساب کند و نه نه طرح کند تا آنچه از اسم طرفین بماند و سزاوار است
که اسم برای اسم و بحق و هرون الف را وضع نماید و القاب و کنیات و
صفات و تعریف حساب نکنند و اسم مرکب که در میان عجم
متعارف است محمد علی و محمد حسین حساب کنند و بعضی بزرانند که آقا
را در اسم واحد هرگاه در روز مولود گذاشته باشند و تعریفات مثل
آقا حسین و آقا خان و بابا خان و حاجی خان و قاضی خان حساب
کنند هر چند آقا و خان تعریفند باید حساب کرد و هر غالب و مغلوب
که از دور آدم تا بحال بوده همیشه باین حساب درست آمده است
و دلیل بر این اسم داود علیه السلام است و جالوت در اسم داود
شش میماند بعد از طرح یکی از اوین و از اسم جالوت هشت میماند
و شش بر هشت غالب است و از حضرت موسی شش
نماند و از فرعون علیه اللعنه یک میماند شش بر یک غالب است
و از اسم بلکو خان دو میماند و از اسم مختصم بالله که خلیفه بنی عباسی است
چهار میماند و دو غالب است بر چهار و این حساب را وضع ننموده اند مگر بر
اصل صحیح رسیدیم از خواص اعداد و طبایع که اول آن مغلوب است

تعیین عوارض و اصل این اسمانی است
در زمانه معصومین علیهم السلام
جایز نیست در این امر نظر کردن
وقت طلوع و غروب و جهت باد
و تمام حکام در این بیت از
بیت در فرد و زوج و منفرد
اعلا کثر است
شوند نظیر آن کثر است
طالب است اگر زوج شود
و فرد و بیست و یک طالب
منفرد است

جدول احکام غالب و مغلوب بین طریق است

۱ با ۱	۸ با ۱	۷ با ۱	۶ با ۱	۵ با ۱	۴ با ۱	۳ با ۱	۲ با ۱	۱ با ۱	الاول
غالب	غالب	غالب	غالب	غالب	غالب	غالب	غالب	طالب	
۲ با ۲	۸ با ۲	۷ با ۲	۶ با ۲	۵ با ۲	۴ با ۲	۳ با ۲	۲ با ۲	۱ با ۲	الثانی
غالب	غالب	غالب	غالب	غالب	غالب	غالب	مطلوب	غالب	
۳ با ۳	۸ با ۳	۷ با ۳	۶ با ۳	۵ با ۳	۴ با ۳	۳ با ۳	۲ با ۳	۱ با ۳	الثالث
غالب	غالب	غالب	غالب	غالب	غالب	طالب	غالب	غالب	
۴ با ۴	۸ با ۴	۷ با ۴	۶ با ۴	۵ با ۴	۴ با ۴	۳ با ۴	۲ با ۴	۱ با ۴	الرابع
غالب	غالب	غالب	غالب	غالب	طالب	غالب	غالب	غالب	
۵ با ۵	۸ با ۵	۷ با ۵	۶ با ۵	۵ با ۵	۴ با ۵	۳ با ۵	۲ با ۵	۱ با ۵	الخامس
غالب	غالب	غالب	غالب	طالب	غالب	غالب	غالب	غالب	
۶ با ۶	۸ با ۶	۷ با ۶	۶ با ۶	۵ با ۶	۴ با ۶	۳ با ۶	۲ با ۶	۱ با ۶	السادس
غالب	غالب	غالب	طالب	غالب	غالب	غالب	غالب	غالب	
۷ با ۷	۸ با ۷	۷ با ۷	۶ با ۷	۵ با ۷	۴ با ۷	۳ با ۷	۲ با ۷	۱ با ۷	السابع
غالب	طالب	غالب	غالب	غالب	غالب	غالب	غالب	غالب	
۸ با ۸	۸ با ۸	۷ با ۸	۶ با ۸	۵ با ۸	۴ با ۸	۳ با ۸	۲ با ۸	۱ با ۸	الثامن
غالب	طالب	غالب	غالب	غالب	غالب	غالب	غالب	غالب	
۹ با ۹	۸ با ۹	۷ با ۹	۶ با ۹	۵ با ۹	۴ با ۹	۳ با ۹	۲ با ۹	۱ با ۹	التاسع
طالب	طالب	طالب	طالب	طالب	طالب	طالب	طالب	طالب	

جدول اختیارات علی حلول الکواکب فی الحدود

در اختیار است که او اکبر در حدود یکدیگر برانجمله که تنگدش مایل می آورد و انوقت باشد که
نیک حال قوی باشند و آنرا شهادت بود در طالع و ماه و سهم السعاده اما چون بد حال و
منحوسن باشد باید که پرهیز کنند از کارها که ذکر کرد میشود و از جمله حدود این اختیار بر حدود
مقربان نباشد و اگر در کتب خود ذکر شده و جدولی ساخته درین جدول همان است که در کتب مذکور و ملحوظ است علم

[illegible]

جدول تسهیل قمر طریق عمل بدین جدول چنانست که چون خواهند در وقتی معیینه تقویم قمر حاصل کنند در وقت یک سال و یکماه
نوزده روز باز پس روند بر جلاله سر سه در آنروز بهت بدین جدول در آید و آنچه یابند بر تقویم آنروز افزایند
تقویم قمر حاصل آید در روز مطلوب و اگر روز دیگر چه از آن روز خواهند روز معلوم کنند بهت ویم کنند و همین عمل کنند چند ناله خواهند

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲
۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۰
۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲
۴	۱	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳
۵	۲	۱	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴
۶	۳	۲	۱	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵
۷	۴	۳	۲	۱	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶
۸	۵	۴	۳	۲	۱	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷
۹	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸
۱۰	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۲	۱۱	۱۰	۹
۱۱	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۲	۱۱	۱۰
۱۲	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۲	۱۱
۱۳	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۲
۱۴	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۱۵	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲
۱۶	۱	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳
۱۷	۲	۱	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴
۱۸	۳	۲	۱	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵
۱۹	۴	۳	۲	۱	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶
۲۰	۵	۴	۳	۲	۱	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷
۲۱	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸
۲۲	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۲	۱۱	۱۰	۹
۲۳	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۲	۱۱	۱۰
۲۴	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۲	۱۱
۲۵	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۲
۲۶	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۲۷	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲
۲۸	۱	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳
۲۹	۲	۱	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴
۳۰	۳	۲	۱	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵
۳۱	۴	۳	۲	۱	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶
۳۲	۵	۴	۳	۲	۱	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷
۳۳	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸
۳۴	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۲	۱۱	۱۰	۹
۳۵	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۲	۱۱	۱۰
۳۶	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۲	۱۱
۳۷	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۲
۳۸	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۳۹	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲
۴۰	۱	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳
۴۱	۲	۱	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴
۴۲	۳	۲	۱	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵
۴۳	۴	۳	۲	۱	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶
۴۴	۵	۴	۳	۲	۱	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷
۴۵	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸
۴۶	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۲	۱۱	۱۰	۹
۴۷	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۲	۱۱	۱۰
۴۸	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۲	۱۱
۴۹	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۲
۵۰	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۵۱	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲
۵۲	۱	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳
۵۳	۲	۱	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴
۵۴	۳	۲	۱	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵
۵۵	۴	۳	۲	۱	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶
۵۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷
۵۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸
۵۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۲	۱۱	۱۰	۹
۵۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۲	۱۱	۱۰
۶۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۲	۱۱
۶۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۲
۶۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۶۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲
۶۴	۱	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳
۶۵	۲	۱	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴
۶۶	۳	۲	۱	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵
۶۷	۴	۳	۲	۱	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶
۶۸	۵	۴	۳	۲	۱	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷
۶۹	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸
۷۰	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۲	۱۱	۱۰	۹
۷۱	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۲	۱۱	۱۰
۷۲	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۲	۱۱
۷۳	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۲
۷۴	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۷۵	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲
۷۶	۱	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳
۷۷	۲	۱	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴
۷۸	۳	۲	۱	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵
۷۹	۴	۳	۲	۱	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶
۸۰	۵	۴	۳	۲	۱	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷
۸۱	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸
۸۲	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۲	۱۱	۱۰	۹
۸۳	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۲	۱۱	۱۰
۸۴	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۲	۱۱
۸۵	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۲
۸۶	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۸۷	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲
۸۸	۱	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳
۸۹	۲	۱	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴
۹۰	۳	۲	۱	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵
۹۱	۴	۳	۲	۱	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶
۹۲	۵	۴	۳	۲	۱	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷
۹۳	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸
۹۴	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۲	۱۱	۱۰	۹
۹۵	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۲	۱۱	۱۰
۹۶	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۲	۱۱
۹۷	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱۲
۹۸	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۹۹	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲
۱۰۰	۱	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳

جدول مطالع لبسروج بخط الایستواء						
ح	ث	ج	د	هـ	و	ز
ح	ح	ح	ح	ح	ح	ح
ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا
ب	ب	ب	ب	ب	ب	ب
ج	ج	ج	ج	ج	ج	ج
د	د	د	د	د	د	د
هـ	هـ	هـ	هـ	هـ	هـ	هـ
و	و	و	و	و	و	و
ز	ز	ز	ز	ز	ز	ز
ح	ح	ح	ح	ح	ح	ح
ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا
ب	ب	ب	ب	ب	ب	ب
ج	ج	ج	ج	ج	ج	ج
د	د	د	د	د	د	د
هـ	هـ	هـ	هـ	هـ	هـ	هـ
و	و	و	و	و	و	و
ز	ز	ز	ز	ز	ز	ز
ح	ح	ح	ح	ح	ح	ح
ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا
ب	ب	ب	ب	ب	ب	ب
ج	ج	ج	ج	ج	ج	ج
د	د	د	د	د	د	د
هـ	هـ	هـ	هـ	هـ	هـ	هـ
و	و	و	و	و	و	و
ز	ز	ز	ز	ز	ز	ز
ح	ح	ح	ح	ح	ح	ح
ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا
ب	ب	ب	ب	ب	ب	ب
ج	ج	ج	ج	ج	ج	ج
د	د	د	د	د	د	د
هـ	هـ	هـ	هـ	هـ	هـ	هـ
و	و	و	و	و	و	و
ز	ز	ز	ز	ز	ز	ز
ح	ح	ح	ح	ح	ح	ح
ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا
ب	ب	ب	ب	ب	ب	ب
ج	ج	ج	ج	ج	ج	ج
د	د	د	د	د	د	د
هـ	هـ	هـ	هـ	هـ	هـ	هـ
و	و	و	و	و	و	و
ز	ز	ز	ز	ز	ز	ز
ح	ح	ح	ح	ح	ح	ح
ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا
ب	ب	ب	ب	ب	ب	ب
ج	ج	ج	ج	ج	ج	ج
د	د	د	د	د	د	د
هـ	هـ	هـ	هـ	هـ	هـ	هـ
و	و	و	و	و	و	و
ز	ز	ز	ز	ز	ز	ز
ح	ح	ح	ح	ح	ح	ح
ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا
ب	ب	ب	ب	ب	ب	ب
ج	ج	ج	ج	ج	ج	ج
د	د	د	د	د	د	د
هـ	هـ	هـ	هـ	هـ	هـ	هـ
و	و	و	و	و	و	و
ز	ز	ز	ز	ز	ز	ز
ح	ح	ح	ح	ح	ح	ح
ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا
ب	ب	ب	ب	ب	ب	ب
ج	ج	ج	ج	ج	ج	ج
د	د	د	د	د	د	د
هـ	هـ	هـ	هـ	هـ	هـ	هـ
و	و	و	و	و	و	و
ز	ز	ز	ز	ز	ز	ز
ح	ح	ح	ح	ح	ح	ح
ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا
ب	ب	ب	ب	ب	ب	ب
ج	ج	ج	ج	ج	ج	ج
د	د	د	د	د	د	د
هـ	هـ	هـ	هـ	هـ	هـ	هـ
و	و	و	و	و	و	و
ز	ز	ز	ز	ز	ز	ز
ح	ح	ح	ح	ح	ح	ح
ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا
ب	ب	ب	ب	ب	ب	ب
ج	ج	ج	ج	ج	ج	ج
د	د	د	د	د	د	د
هـ	هـ	هـ	هـ	هـ	هـ	هـ
و	و	و	و	و	و	و
ز	ز	ز	ز	ز	ز	ز
ح	ح	ح	ح	ح	ح	ح
ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا
ب	ب	ب	ب	ب	ب	ب
ج	ج	ج	ج	ج	ج	ج
د	د	د	د	د	د	د
هـ	هـ	هـ	هـ	هـ	هـ	هـ
و	و	و	و	و	و	و
ز	ز	ز	ز	ز	ز	ز
ح	ح	ح	ح	ح	ح	ح
ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا
ب	ب	ب	ب	ب	ب	ب
ج	ج	ج	ج	ج	ج	ج
د	د	د	د	د	د	د
هـ	هـ	هـ	هـ	هـ	هـ	هـ
و	و	و	و	و	و	و
ز	ز	ز	ز	ز	ز	ز
ح	ح	ح	ح	ح	ح	ح
ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا
ب	ب	ب	ب	ب	ب	ب
ج	ج	ج	ج	ج	ج	ج
د	د	د	د	د	د	د
هـ	هـ	هـ	هـ	هـ	هـ	هـ
و	و	و	و	و	و	و
ز	ز	ز	ز	ز	ز	ز
ح	ح	ح	ح	ح	ح	ح
ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا
ب	ب	ب	ب	ب	ب	ب
ج	ج	ج	ج	ج	ج	ج
د	د	د	د	د	د	د
هـ	هـ	هـ	هـ	هـ	هـ	هـ
و	و	و	و	و	و	و
ز	ز	ز	ز	ز	ز	ز
ح	ح	ح	ح	ح	ح	ح
ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا
ب	ب	ب	ب	ب	ب	ب
ج	ج	ج	ج	ج	ج	ج
د	د	د	د	د	د	د
هـ	هـ	هـ	هـ	هـ	هـ	هـ
و	و	و	و	و	و	و
ز	ز	ز	ز	ز	ز	ز
ح	ح	ح	ح	ح	ح	ح
ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا
ب	ب	ب	ب	ب	ب	ب
ج	ج	ج	ج	ج	ج	ج
د	د	د	د	د	د	د
هـ	هـ	هـ	هـ	هـ	هـ	هـ
و	و	و	و	و	و	و
ز	ز	ز	ز	ز	ز	ز
ح	ح	ح	ح	ح	ح	ح
ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا
ب	ب	ب	ب	ب	ب	ب
ج	ج	ج	ج	ج	ج	ج
د	د	د	د	د	د	د
هـ	هـ	هـ	هـ	هـ	هـ	هـ
و	و	و	و	و	و	و
ز	ز	ز	ز	ز	ز	ز
ح	ح	ح	ح	ح	ح	ح
ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا
ب	ب	ب	ب	ب	ب	ب
ج	ج	ج	ج	ج	ج	ج
د	د	د	د	د	د	د
هـ	هـ	هـ	هـ	هـ	هـ	هـ
و	و	و	و	و	و	و
ز	ز	ز	ز	ز	ز	ز
ح	ح	ح	ح	ح	ح	ح
ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا
ب	ب	ب	ب	ب	ب	ب
ج	ج	ج	ج	ج	ج	ج
د	د	د	د	د	د	د
هـ	هـ	هـ	هـ	هـ	هـ	هـ
و	و	و	و	و	و	و
ز	ز	ز	ز	ز	ز	ز
ح	ح	ح	ح	ح	ح	ح
ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا
ب	ب	ب	ب	ب	ب	ب
ج	ج	ج	ج	ج	ج	ج
د	د	د	د	د	د	د
هـ	هـ	هـ	هـ	هـ	هـ	هـ
و	و	و	و	و	و	و
ز	ز	ز	ز	ز	ز	ز
ح	ح	ح	ح	ح	ح	ح
ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا
ب	ب	ب	ب	ب	ب	ب
ج	ج	ج	ج	ج	ج	ج
د	د	د	د	د	د	د
هـ	هـ	هـ	هـ	هـ	هـ	هـ
و	و	و	و	و	و	و
ز	ز	ز	ز	ز	ز	ز
ح	ح	ح	ح	ح	ح	ح
ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا
ب	ب	ب	ب	ب	ب	ب
ج	ج	ج	ج	ج	ج	ج
د	د	د	د	د	د	د
هـ	هـ	هـ	هـ	هـ	هـ	هـ
و	و	و	و	و	و	و
ز	ز	ز	ز	ز	ز	ز
ح	ح	ح	ح	ح	ح	ح
ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا
ب	ب	ب	ب	ب	ب	ب
ج	ج	ج	ج	ج	ج	ج
د	د	د	د	د	د	د
هـ	هـ	هـ	هـ	هـ	هـ	هـ
و	و	و	و	و	و	و
ز	ز	ز	ز	ز	ز	ز
ح	ح	ح	ح	ح	ح	ح
ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا
ب	ب	ب	ب	ب	ب	ب
ج	ج	ج	ج	ج	ج	ج
د	د	د	د	د	د	د
هـ	هـ	هـ	هـ	هـ	هـ	هـ
و	و	و	و	و	و	و
ز	ز	ز	ز	ز	ز	ز
ح	ح	ح	ح	ح	ح	ح
ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا
ب	ب	ب	ب	ب	ب	ب
ج	ج	ج	ج	ج	ج	ج
د	د	د	د	د	د	د
هـ	هـ	هـ	هـ	هـ	هـ	هـ
و	و	و	و	و	و	و
ز	ز	ز	ز	ز	ز	ز
ح	ح	ح	ح	ح	ح	ح
ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا
ب	ب	ب	ب	ب	ب	ب
ج	ج	ج	ج	ج	ج	ج
د	د	د	د	د	د	د
هـ	هـ	هـ	هـ	هـ	هـ	هـ
و	و	و	و	و	و	و
ز	ز	ز	ز	ز	ز	ز
ح	ح	ح	ح	ح	ح	ح
ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا
ب	ب	ب	ب	ب	ب	ب
ج	ج	ج	ج	ج	ج	ج
د	د	د	د	د	د	د
هـ	هـ	هـ	هـ	هـ	هـ	هـ
و	و	و	و	و	و	و
ز	ز	ز	ز	ز	ز	ز
ح	ح	ح	ح	ح	ح	ح
ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا
ب	ب	ب	ب	ب	ب	ب
ج	ج	ج	ج	ج	ج	ج
د	د	د	د	د	د	د
هـ	هـ	هـ	هـ	هـ	هـ	هـ
و	و	و	و	و	و	و
ز	ز	ز	ز	ز	ز	ز
ح	ح	ح	ح	ح	ح	ح
ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا
ب	ب	ب	ب	ب	ب	ب
ج	ج	ج	ج	ج	ج	ج
د	د	د	د	د	د	د
هـ	هـ	هـ	هـ	هـ	هـ	هـ
و	و	و	و	و	و	و
ز	ز	ز	ز	ز	ز	ز
ح	ح	ح	ح	ح	ح	ح
ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا
ب	ب	ب	ب	ب	ب	ب
ج	ج	ج	ج	ج	ج	ج
د	د	د	د	د	د	د
هـ	هـ	هـ	هـ	هـ	هـ	هـ
و	و	و	و	و	و	و
ز	ز	ز	ز	ز	ز	ز
ح	ح	ح	ح	ح	ح	ح
ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا
ب	ب	ب	ب	ب	ب	ب
ج	ج	ج	ج	ج	ج	ج
د	د	د	د	د	د	د
هـ	هـ	هـ	هـ	هـ	هـ	هـ
و	و	و	و	و	و	و
ز	ز	ز	ز	ز	ز	ز
ح	ح	ح	ح	ح	ح	ح
ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا
ب	ب	ب	ب	ب	ب	ب
ج	ج	ج	ج	ج	ج	ج
د	د	د	د	د	د	د
هـ	هـ	هـ	هـ	هـ	هـ	هـ
و	و	و	و	و	و	و
ز	ز	ز	ز	ز	ز	ز
ح	ح	ح	ح	ح	ح	ح
ا	ا	ا	ا	ا	ا	ا
ب	ب	ب	ب	ب	ب	ب
ج	ج	ج	ج	ج	ج	ج
د	د	د	د	د	د	د
هـ	هـ	هـ	هـ	هـ	هـ	هـ
و	و	و	و			

حضرت اسکنندارین جدول را تعین نمود و اندتا و را علم بمافی الضمیر هر کس حاصل کرد و با چکس
مصاحبت و مصادقت نیکو دکر آنکه بانی جدول نظر میگرد و طریق چنان است که نام دو خصم یاد و
دوست بان نامیکه مشهور است هر یک را علیحدّه حساب حساب و نه نه طرح نمایند و آنچه از یک
تانه بماند درین جدول رجوع فرمایند از الثقات جدول اول عدد معلوم کرد و جدول این است
والله اعلم بالصواب

جدول معرقہ اسپر القلوب بقول میرس حکیم

[illegible]

جدول ساعات وصول کف انخسب به نصف النهار فی برتاریخ جلالی

الایام	روز و رتبه	اروی بهشت	روز و رتبه	پنجشنبه	روز و رتبه	جمعه	روز و رتبه	آبان	روز و رتبه	آذر ماه	روز و رتبه	دیماه	روز و رتبه	بهمن ماه	روز و رتبه	انخسب
۱	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴
۲	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴
۳	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴
۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴
۵	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴
۶	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴
۷	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴
۸	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴
۹	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴
۱۰	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴
۱۱	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴
۱۲	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴
۱۳	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴
۱۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴
۱۵	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴
۱۶	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴
۱۷	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴
۱۸	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴
۱۹	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴
۲۰	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴
۲۱	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴
۲۲	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴
۲۳	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴
۲۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴
۲۵	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴
۲۶	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴
۲۷	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴
۲۸	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴
۲۹	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴
۳۰	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴
۳۱	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴	۵۴

صورت و شرح و شطح و مضامین جناب مستطاب حقایق نصاب
معارف آداب کشف الحقایق و الرموز مفتاح خزن القلوب و
الکسوز قطب العرفاء و زبدة الازکیاء الذی یعجز عن عدداً من لسان الفضلاء
والادباء اقامیرزا جلال الدین مجتهد المللق بجد الاشراف متوکل
بقعه مطهره منوره امامزاده واجب العظیم و التکریم حضرت سید امیر
ابن موسی الکاظم علیهما سلام علیهما الالف التحیه و الاکرام که در آخر
این کتاب که از شیراز جنت طراز فرستاده اند مرقوم فرموده اند
و بحاتم شریف شان مزین و مرسوم است

هو
حسب النجاشی جناب مستغنی الاوصاف و القاب آقای ملک الکتاب
بفرمایش آقای ولایت و ثار اقامیرزا سید علی و فقه الله لما یحب و
یرضی آقای میرزا محمد علی خالوزاده در کمال محبت بخط خوش خود نوشته و
با اهتمام برادر مهرور میرزا ابوالفضل آقای امین میرزا ابراهیم و آقای ملا
محمد رضای اهل کمال و ادراک خاصه بن شریف بنهائیت مدقه
مقابل فرموده اند از شرایط آنکه چون فقیر حق خود را و اکر با آقای اقا
میرزا سید علی کرده ام ایشان میسباید در انطباع و منفعه فروش
این کتاب مستطاب کیا شکی باشد با آقای ملک الکتاب سلمه الله
و دیگر حق انطباع ندارد و ابداً فبناء علیه چند جلدی میسباید بعنوان هدیه
برای دوستان اهل و لا کمر بستگان حضرت مولی و بستان و
منسوبان شناس از انطباع بزودی ارسال فرمایند و عافی خیر
بتاریخ متن است محل مهر مبارک
ایشان است

۳۸۹

سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

